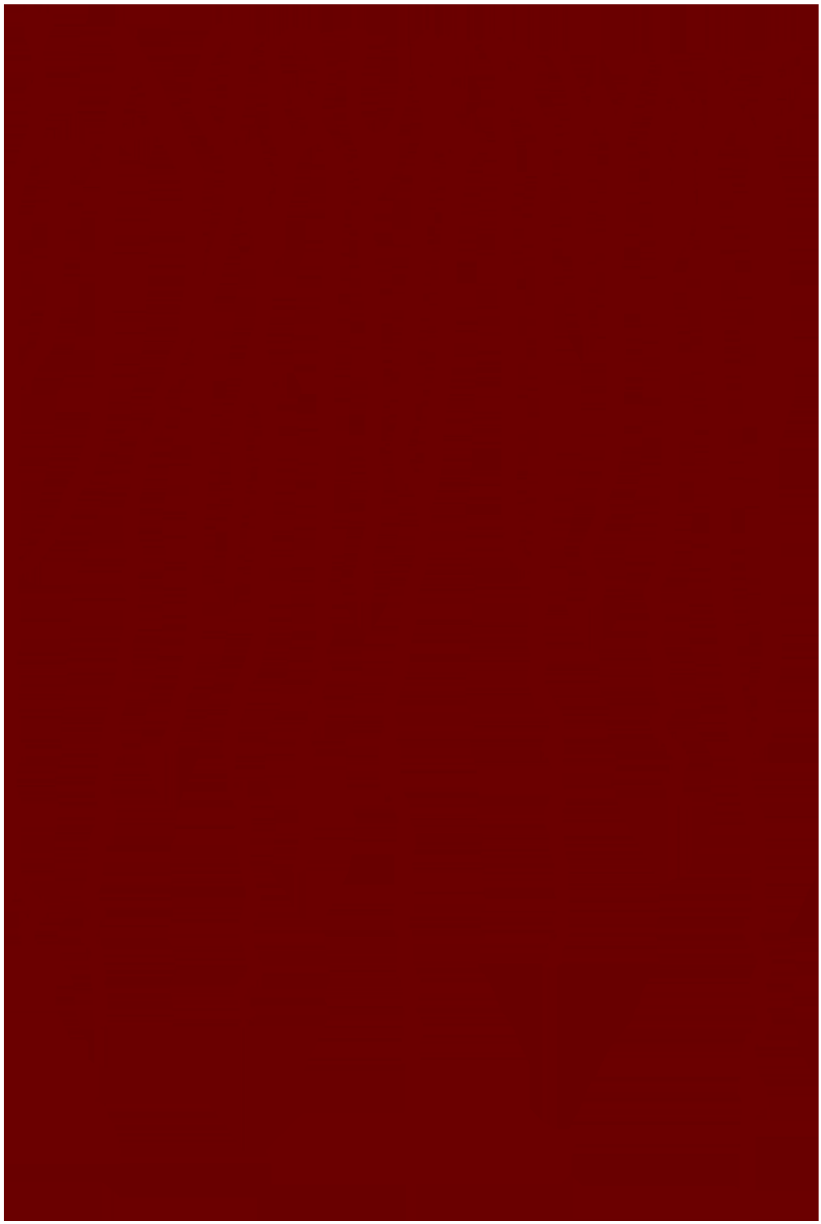

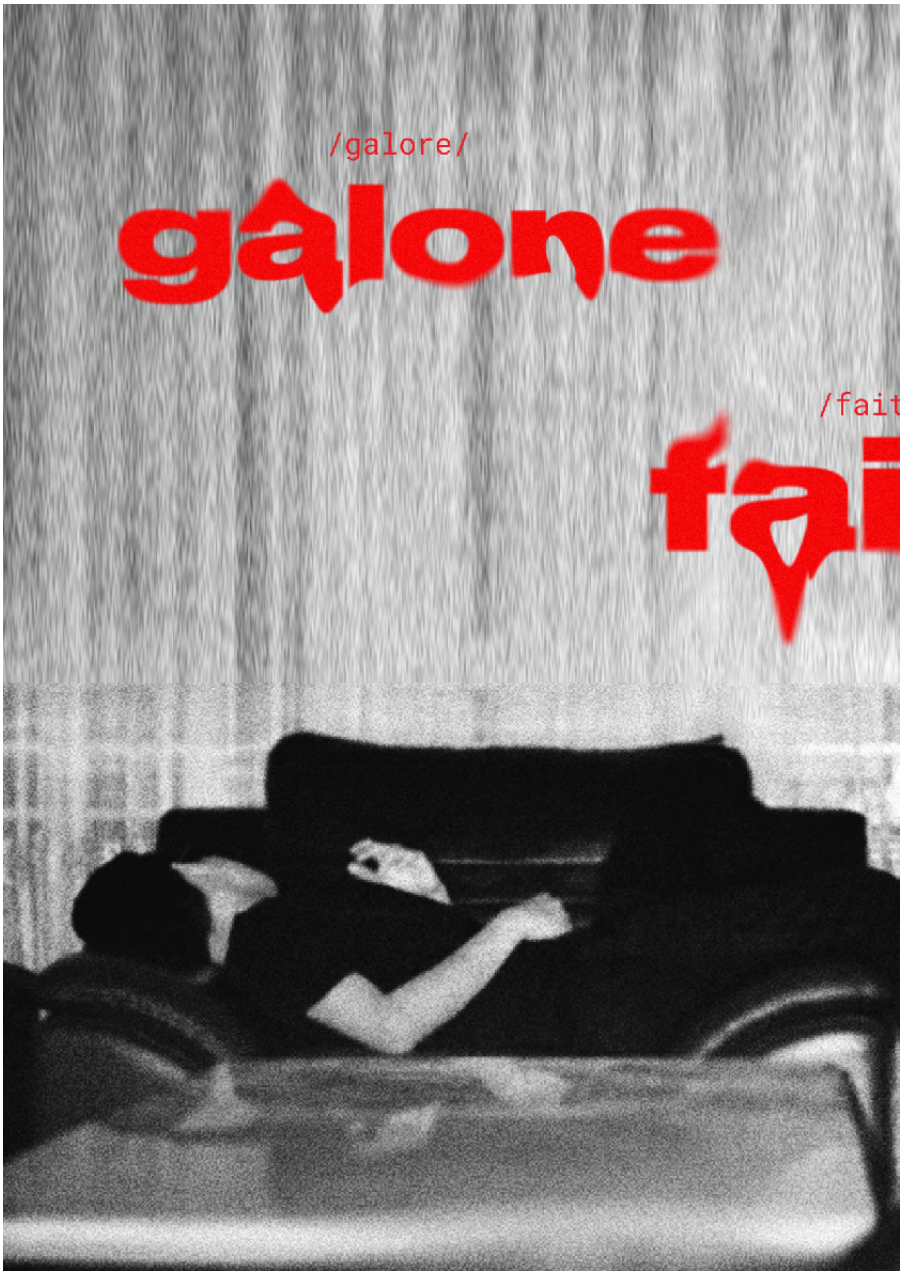
/galore/
galone
/fait
fai

/04/

/12/

/02/

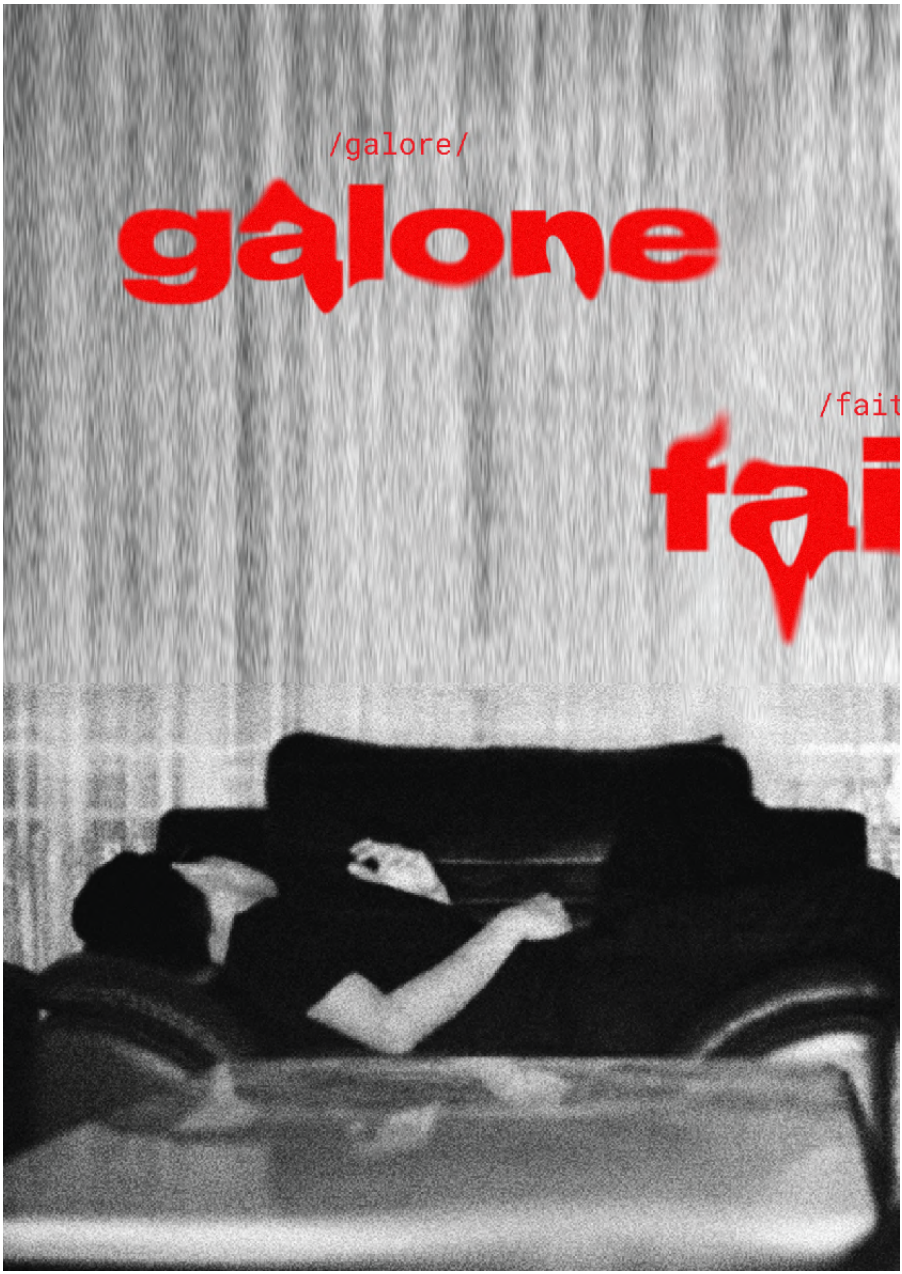
/galore/
galone
/fait
fai

/12/

/20/

/03/

GAL

ORE

GAL

ORE

GALORE
La petite mort

"La petite mort" or "little death" is generally used as a euphemism for orgasm; so fascinating how the feeling of climax could be linked with such devastating consequences. Throughout history, too much sex could sometimes lead to death because the act or orgasm can come with the spiritual release. This temporary, or even permanent, loss of oneself, is often rewarded with moments of bliss, followed by an abyss that craves more than what was provided. Constantly seeking to fulfill the hunger for pure ecstasy could degrade one's ego and perception of the world around them.

This series of artwork is created to depict the complete cycle of "little death": the paradoxical relationship between pursuing pleasure time and time again, just to have a taste of gratification for a brief moment, then immediately descending to rock bottom. The cycle persists.

"Galore: La petite mort" is a tribute to Ethel Cain. Thank you Hayden for making the dark matter tangible through sound; I felt the existence of something new in me.

GALORE
La petite mort

"La petite mort" or "little death" is generally used as a euphemism for orgasm; so fascinating how the feeling of climax could be linked with such devastating consequences. Throughout history, too much sex could sometimes lead to death because the act or orgasm can come with the spiritual release. This temporary, or even permanent, loss of oneself, is often rewarded with moments of bliss, followed by an abyss that craves more than what was provided. Constantly seeking to fulfill the hunger for pure ecstasy could degrade one's ego and perception of the world around them.

This series of artwork is created to depict the complete cycle of "little death": the paradoxical relationship between pursuing pleasure time and time again, just to have a taste of gratification for a brief moment, then immediately descending to rock bottom. The cycle persists.

"Galore: La petite mort" is a tribute to Ethel Cain. Thank you Hayden for making the dark matter tangible through sound; I felt the existence of something new in me.

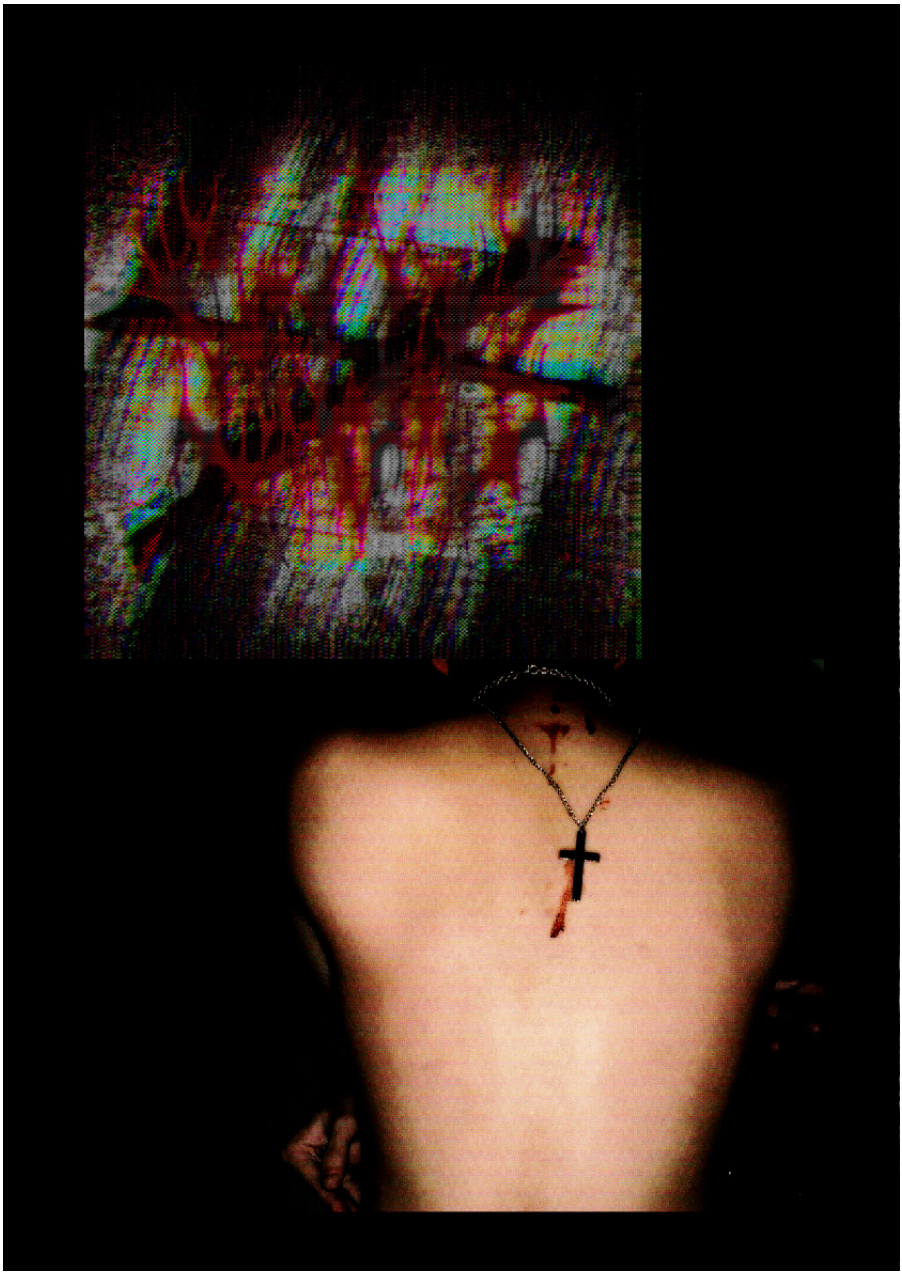

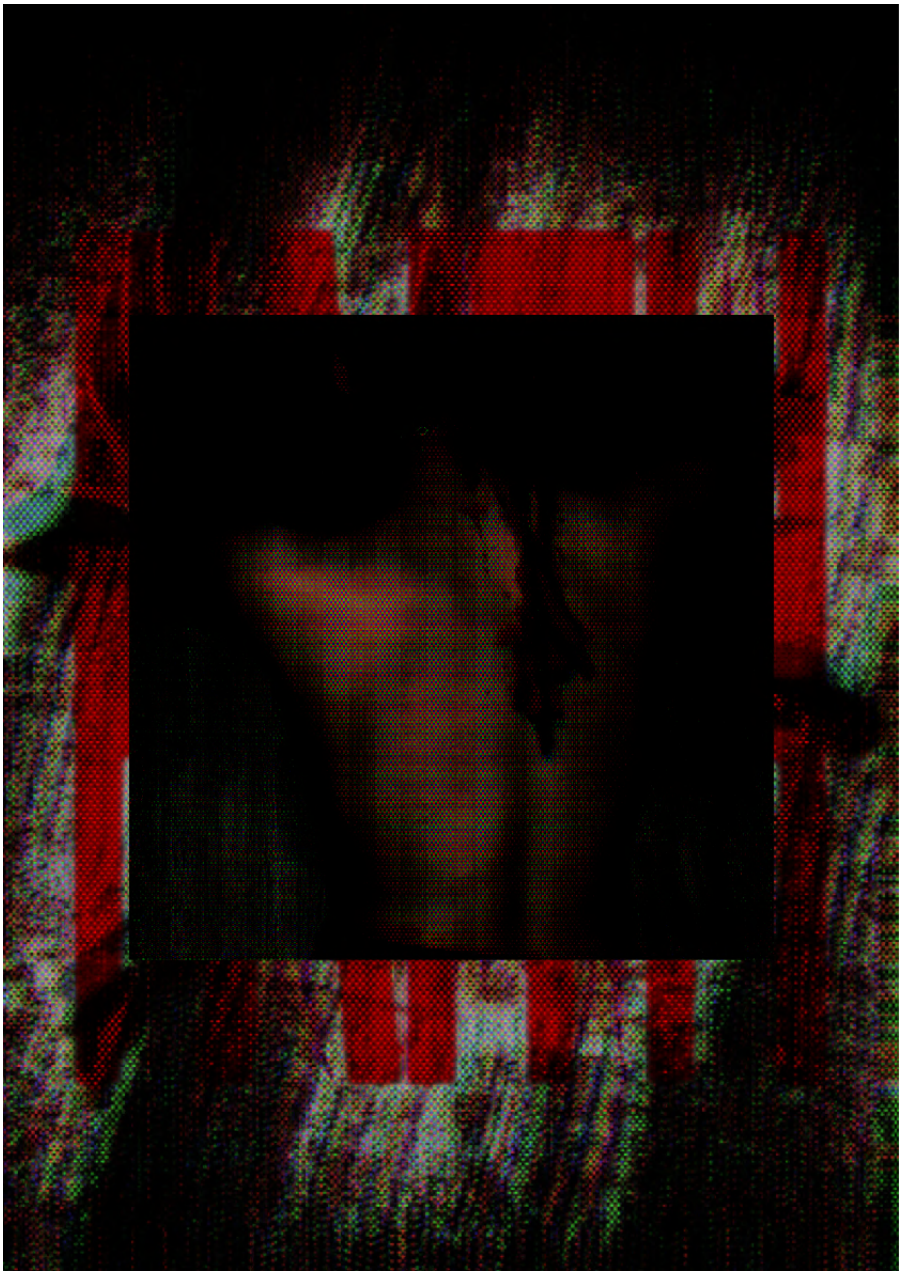

/08/

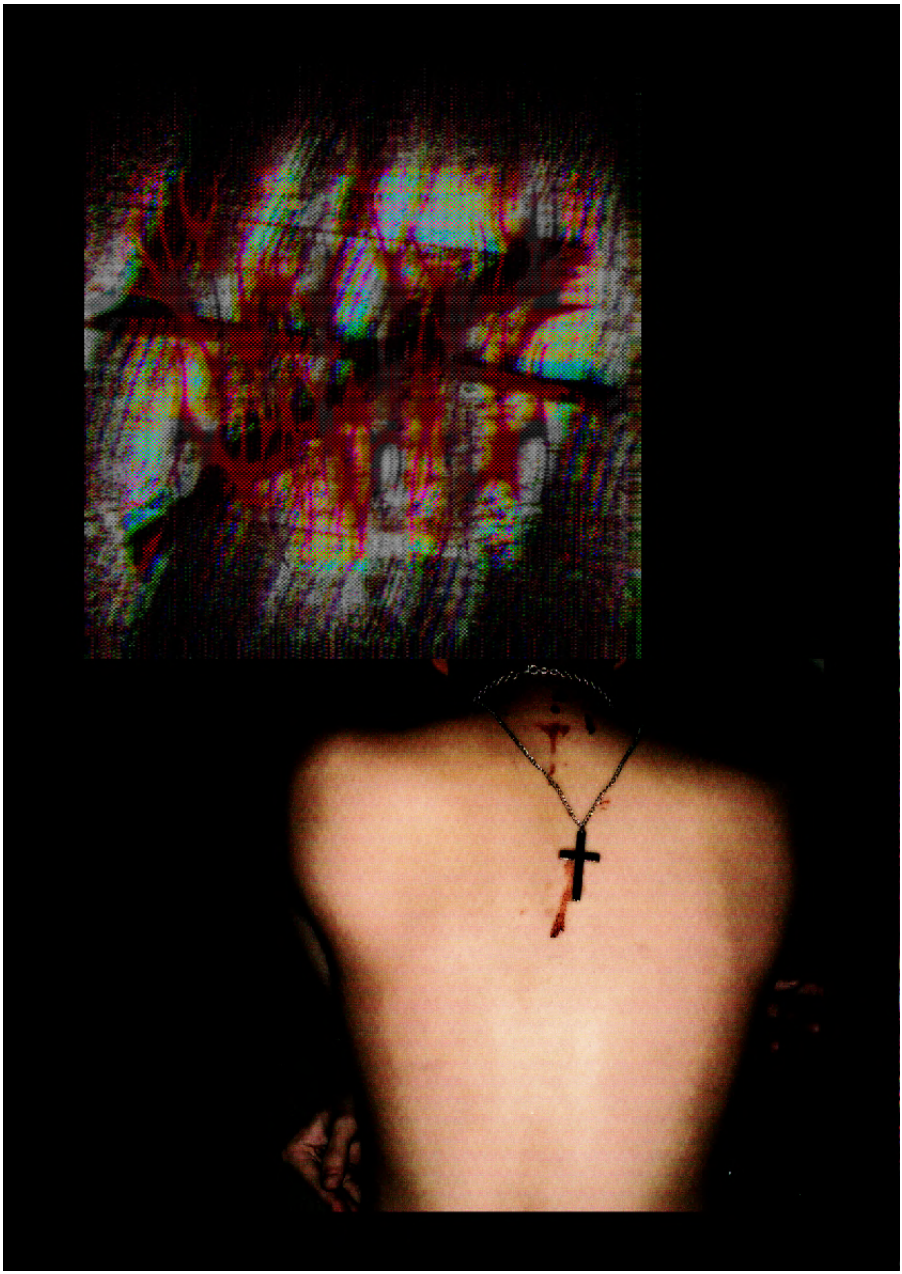

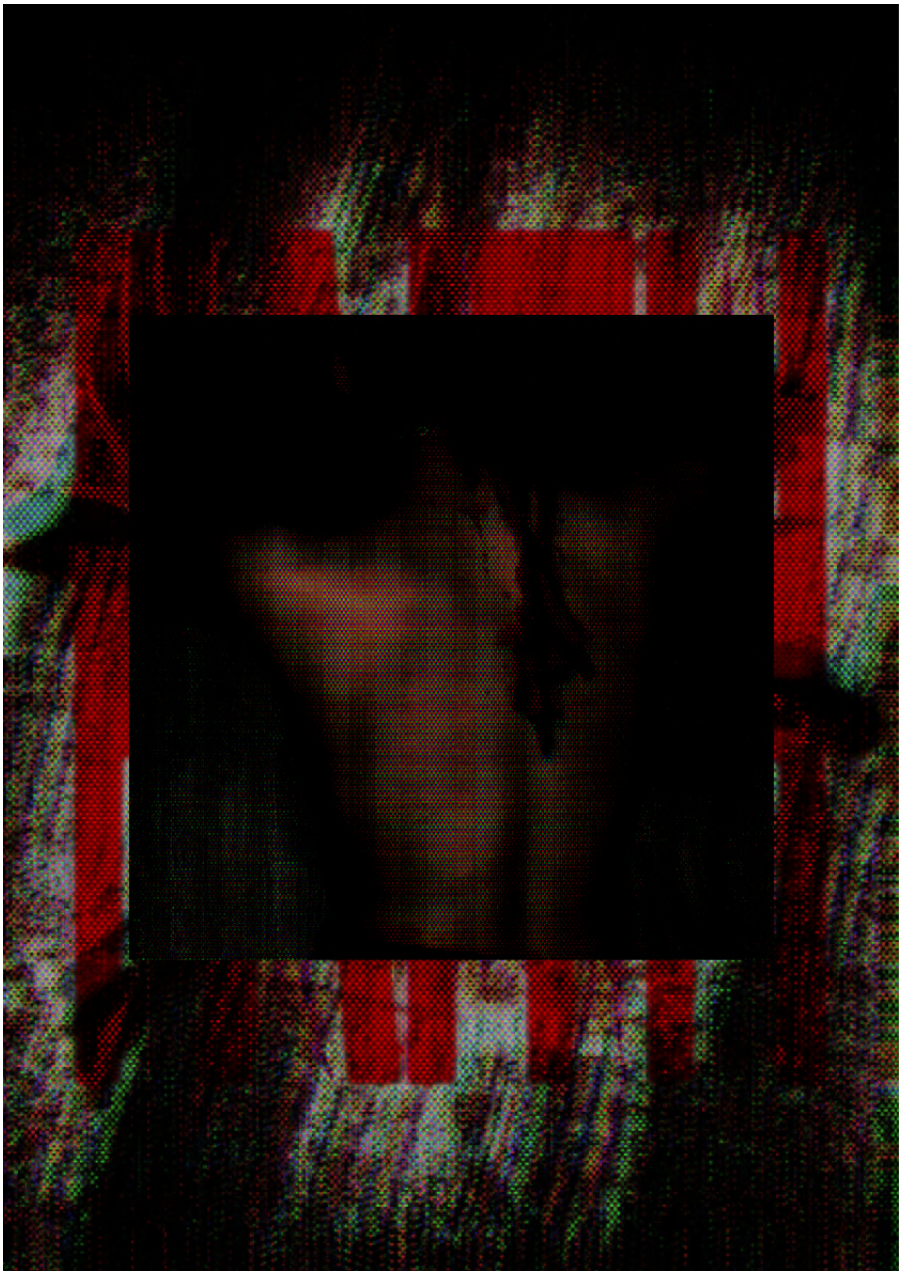

/09/

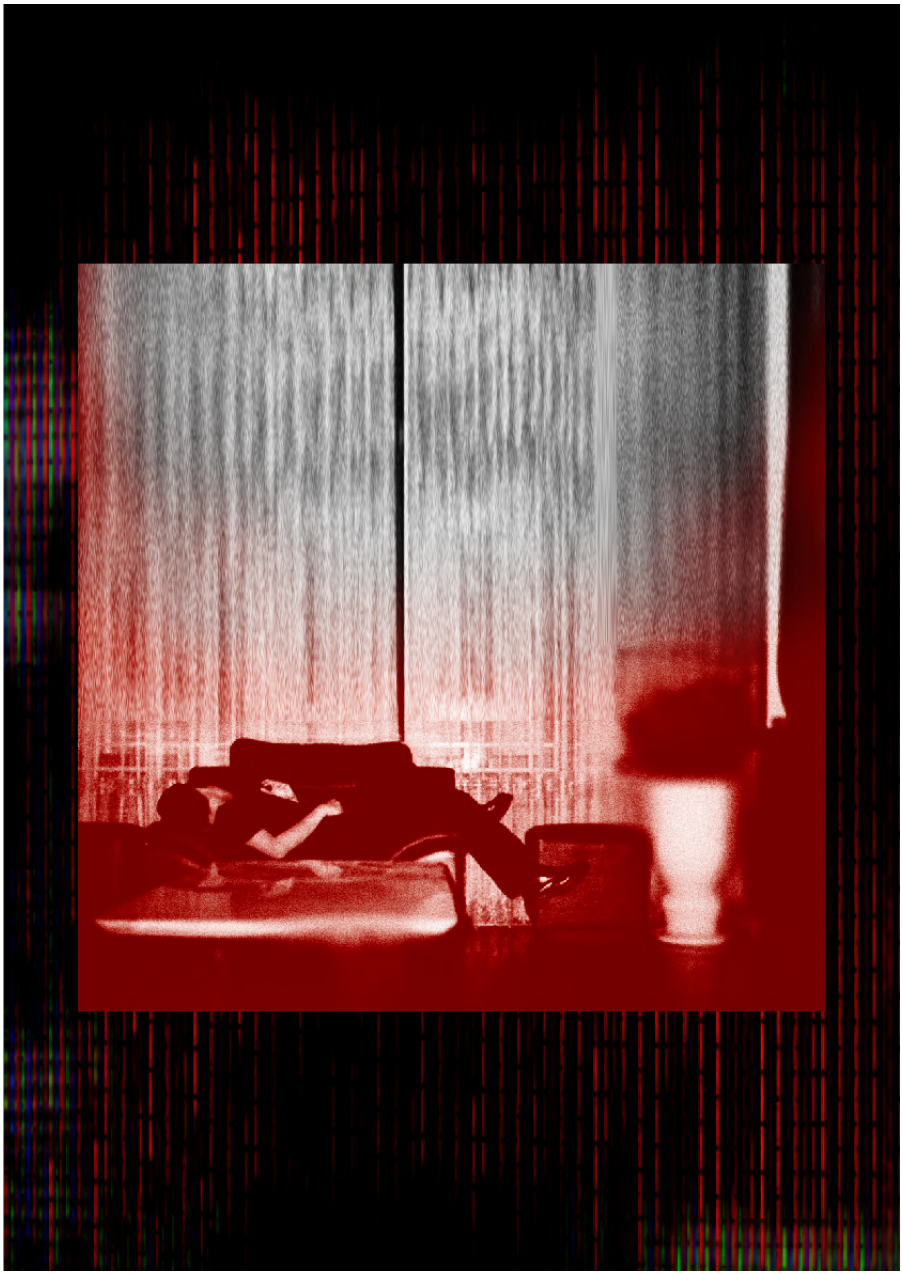

/10/

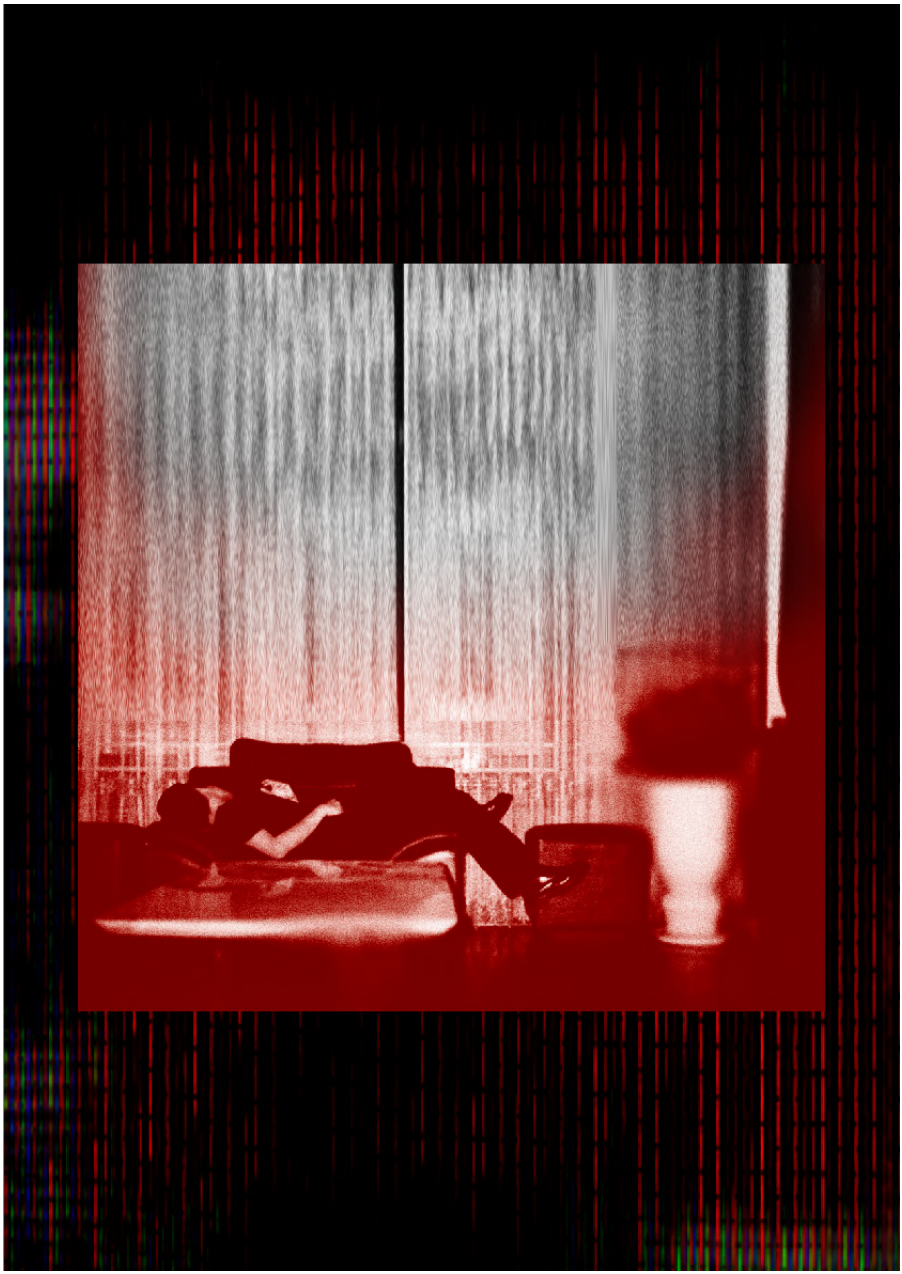

/11/

/what
FA
/without

t is/
TH
t doubt/

/what
FA
/without

t is/
TH
t doubt/

transforming is
I feel
taking over

/14/

Transforming is
faith without
I feel
taking over

/15/

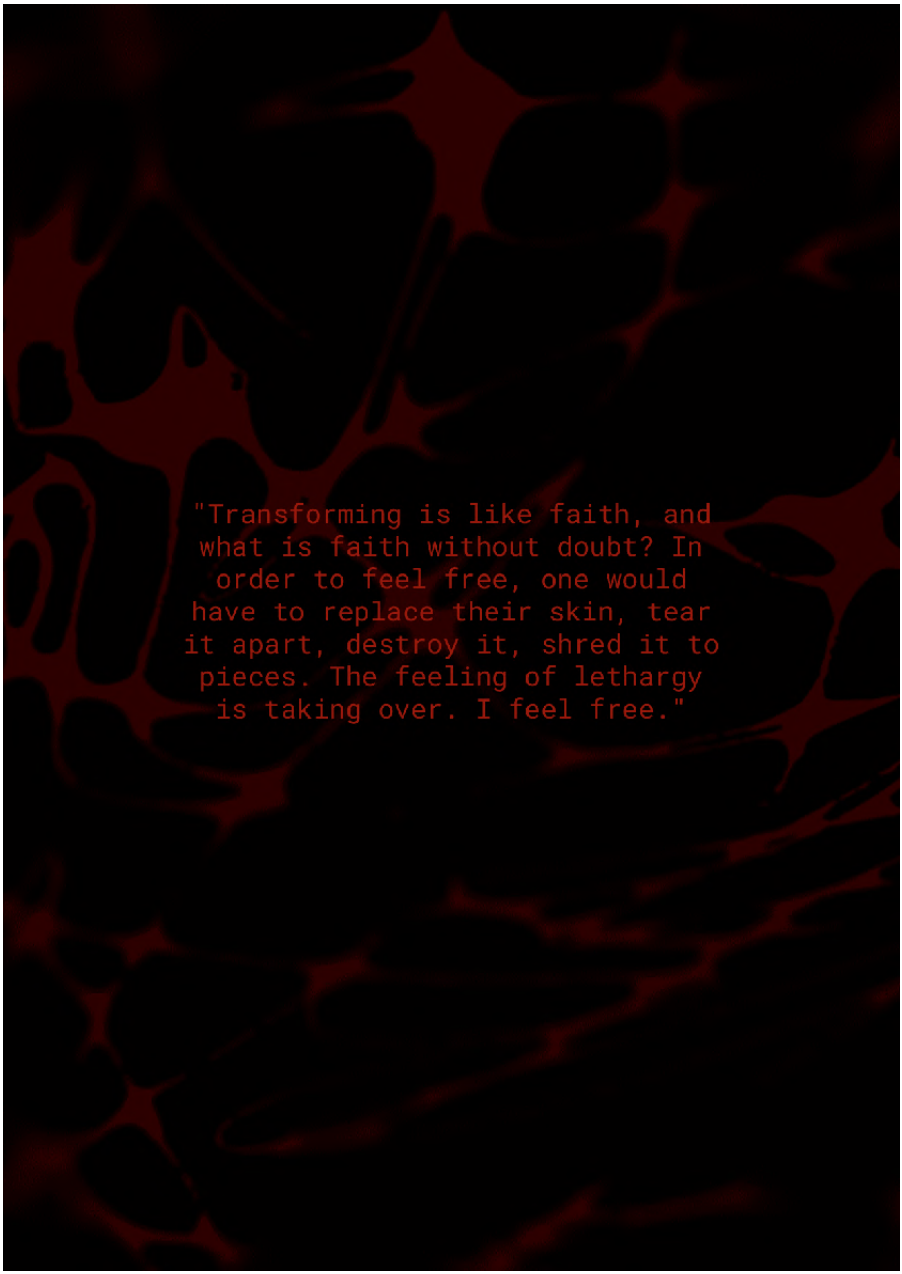
"Transforming is like faith, and what is faith without doubt? In order to feel free, one would have to replace their skin, tear it apart, destroy it, shred it to pieces. The feeling of lethargy is taking over. I feel free."

/02/

/16/

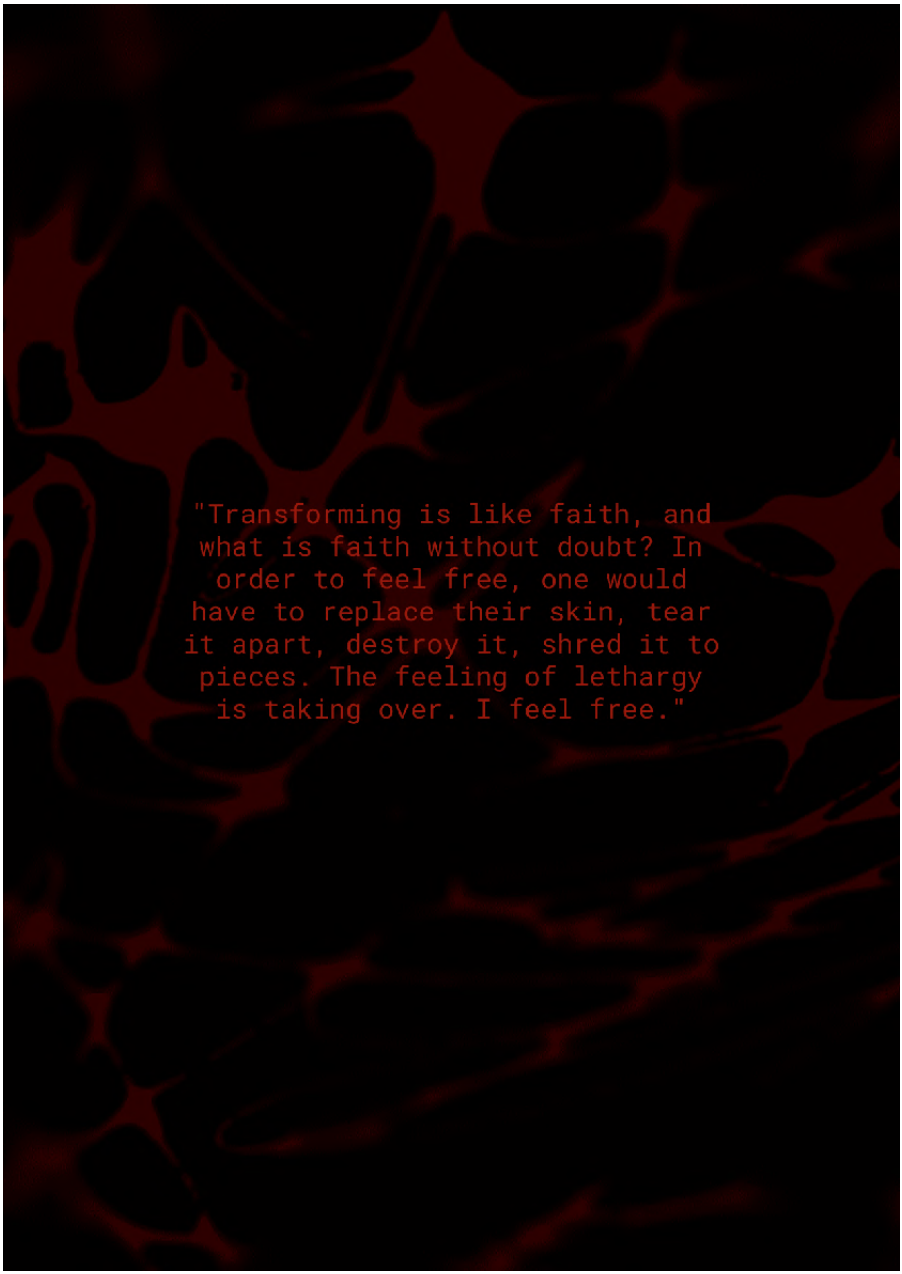
"Transforming is like faith, and what is faith without doubt? In order to feel free, one would have to replace their skin, tear it apart, destroy it, shred it to pieces. The feeling of lethargy is taking over. I feel free."

/17/

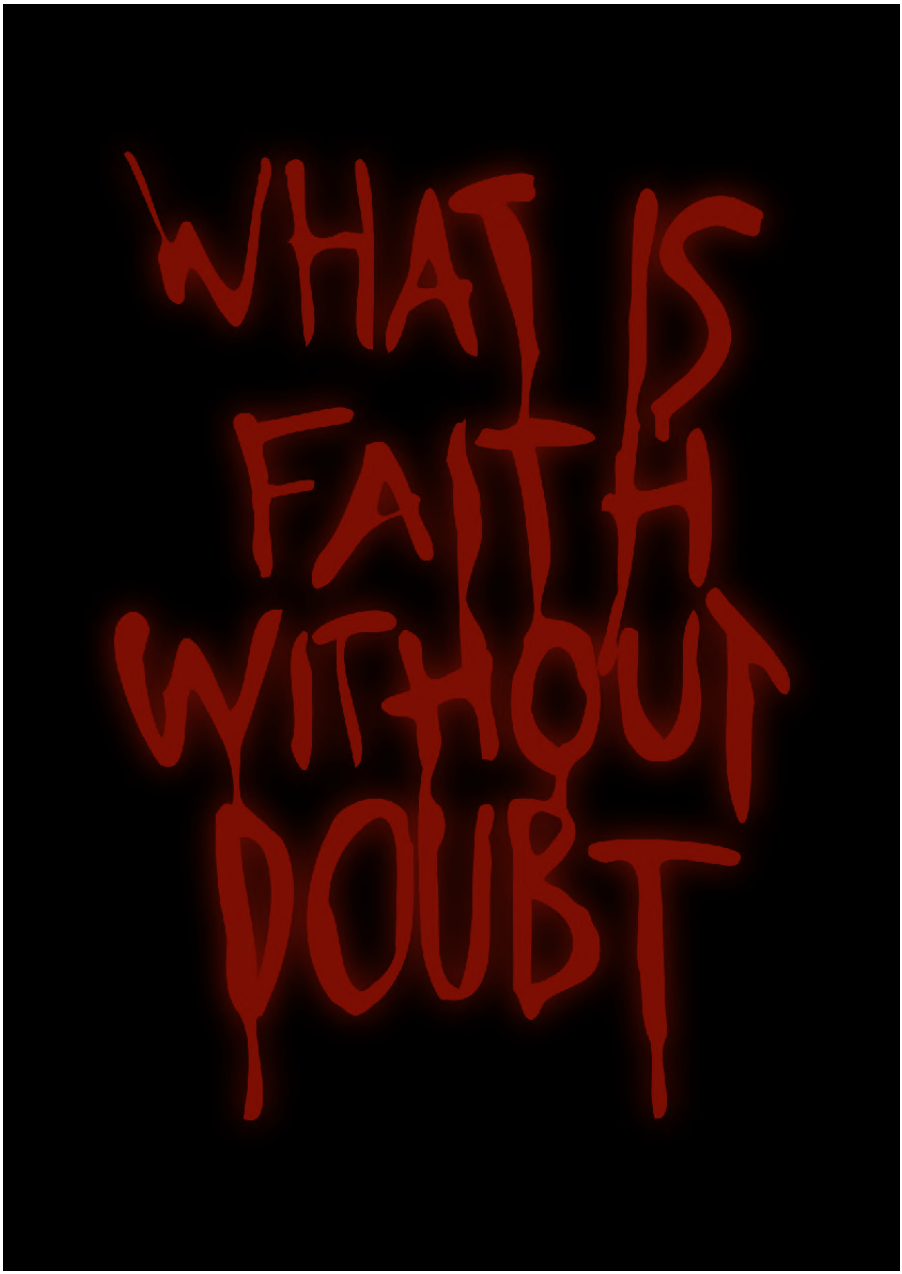
WHAT IS
FAITH
WITHOUT
DOUBT

I made this collection of artworks while in a very transformative and unbalanced mind-set. I did not really know who I was, and what I was living for in life, and to this day, I still feel like that sometimes, the idea of transforming and changing is always somewhere in my mind, lurking, waiting to be transformed. In quarantine, I sometimes felt like I'm only a soulless creature, with no sense of emotions, and maybe, pain would be better than nothing at all. I was indeed lacking human interactions, a body without the sign of "life", desire and lust ended up being a last resort. But the feeling of lust is not enough to fill the abyss that is the soul. Thank you to my friends and family for pulling me through the hard times, without you, I might have transformed into something else, something unrecognizable. Finally, thank you Arca you are the inspiration to this whole collection, you have pulled me through the hardest times. Thank you, everyone.

LACQUERWARE

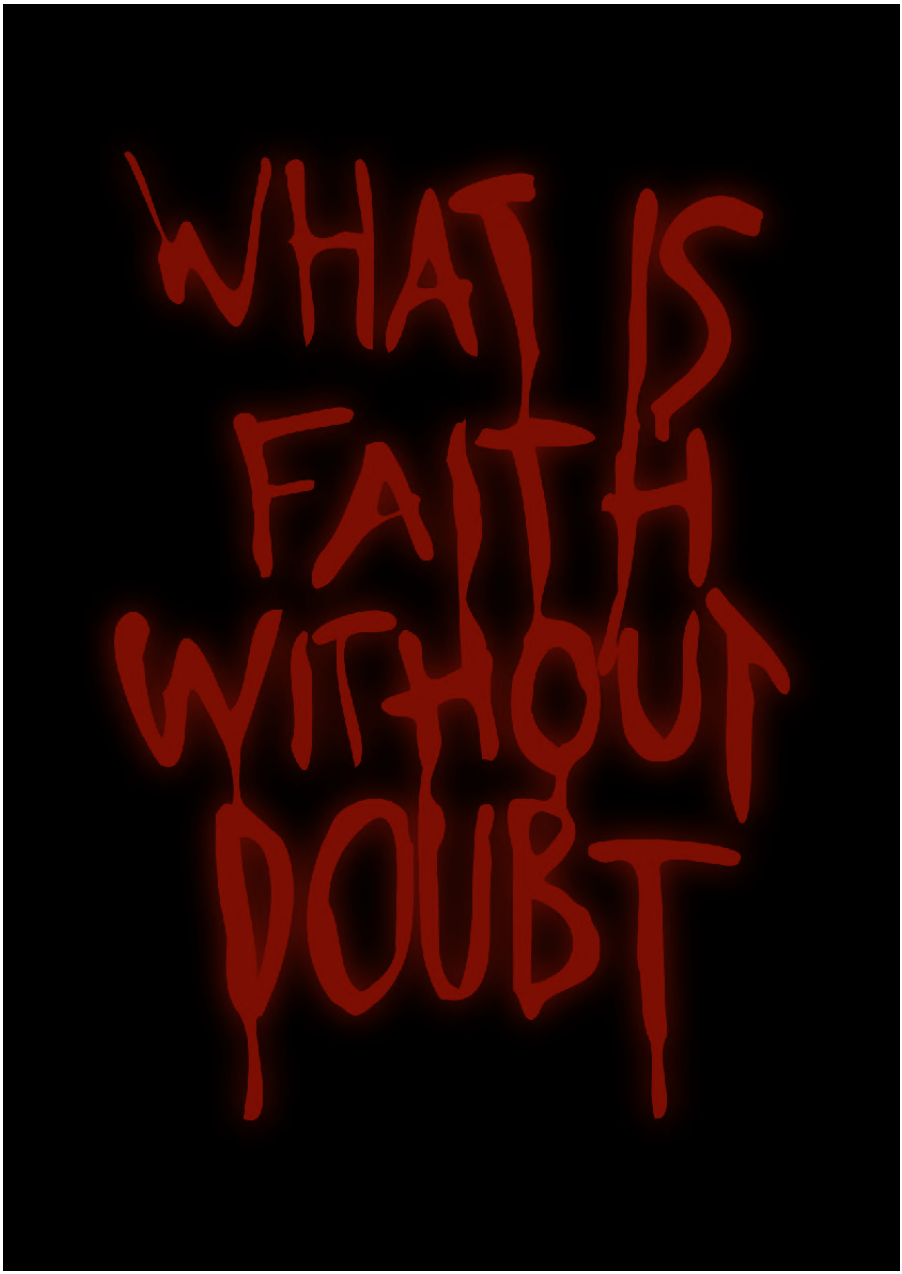
WHAT IS
FAITH
WITHOUT
DOUBT

I made this collection of artworks while in a very transformative and unbalanced mind-set. I did not really know who I was, and what I was living for in life, and to this day, I still feel like that sometimes, the idea of transforming and changing is always somewhere in my mind, lurking, waiting to be transformed. In quarantine, I sometimes felt like I'm only a soulless creature, with no sense of emotions, and maybe, pain would be better than nothing at all. I was indeed lacking human interactions, a body without the sign of "life", desire and lust ended up being a last resort. But the feeling of lust is not enough to fill the abyss that is the soul. Thank you to my friends and family for pulling me through the hard times, without you, I might have transformed into something else, something unrecognizable. Finally, thank you Arca you are the inspiration to this whole collection, you have pulled me through the hardest times. Thank you, everyone.

LACQUERWARE

ARC

/02/

ARC

HALO

/02/

/24/

LACQUER
THE LACQUER COLLECTION

LACQUER
THE LACQUER COLLECTION

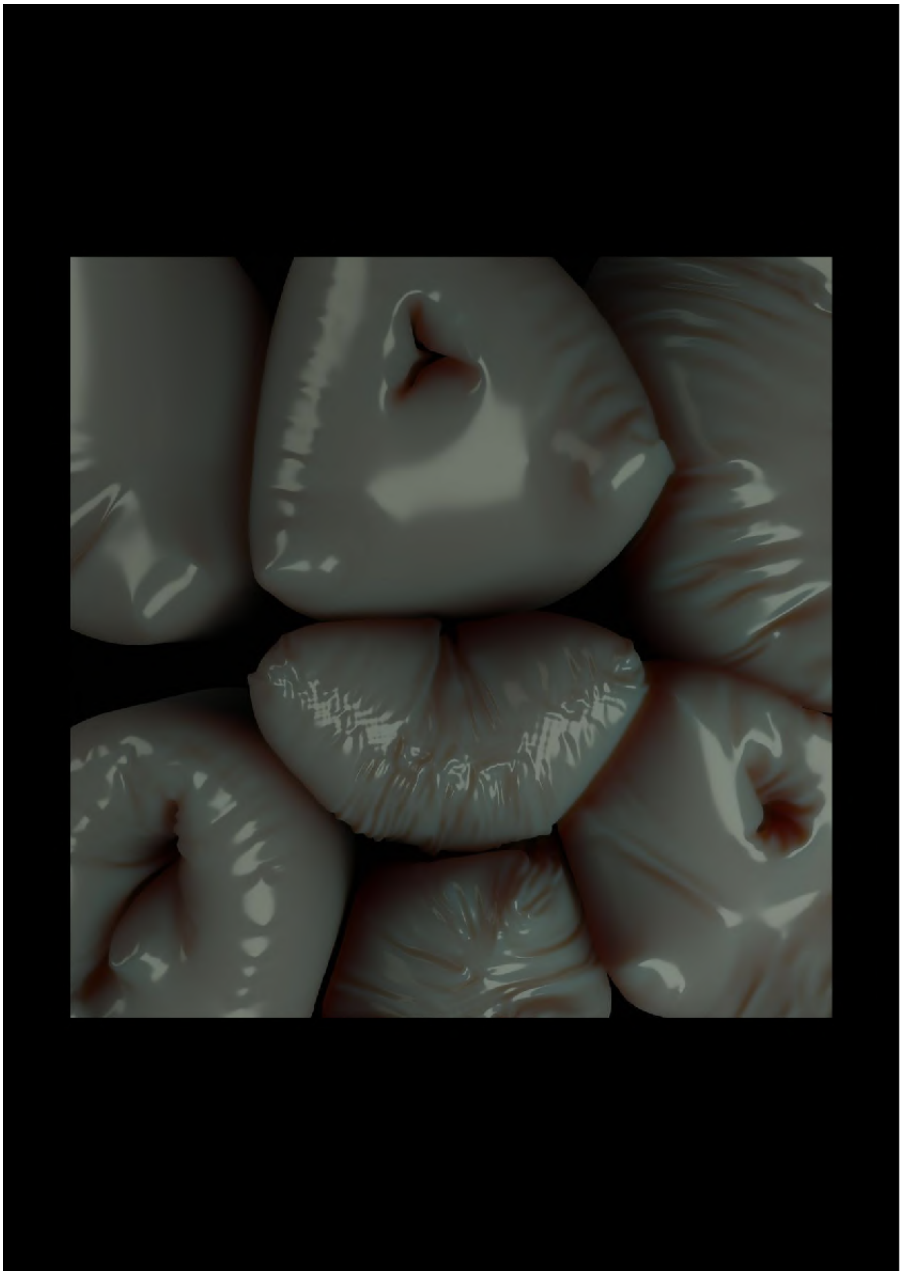

/02/

/28/

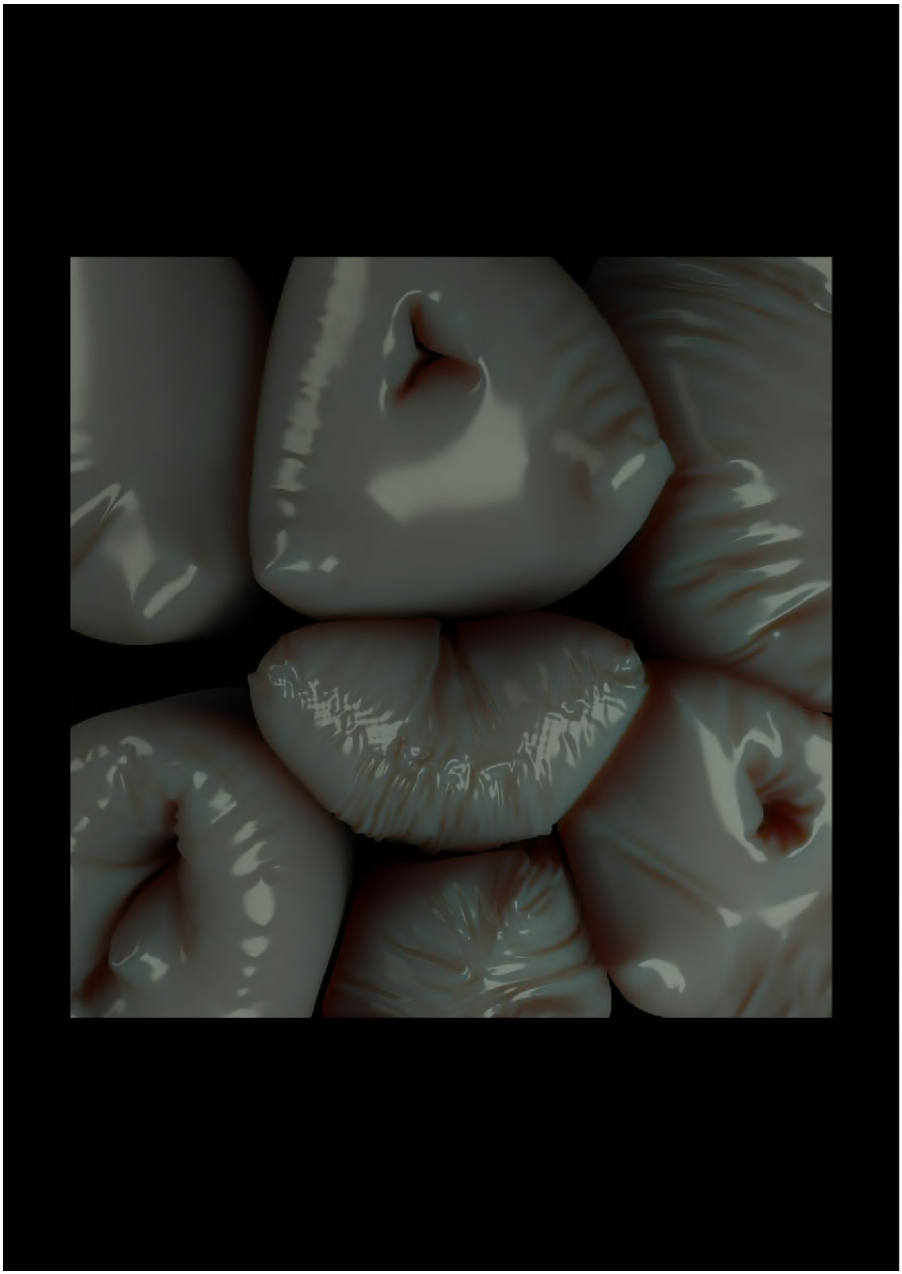

/30/

/31/

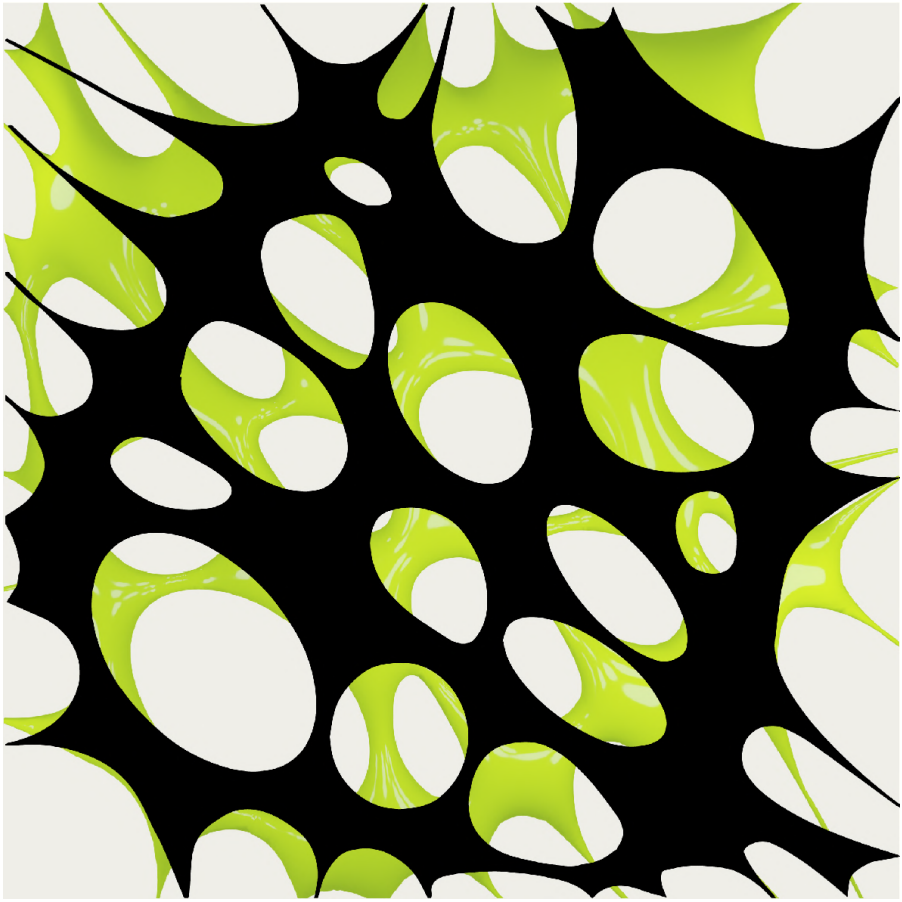

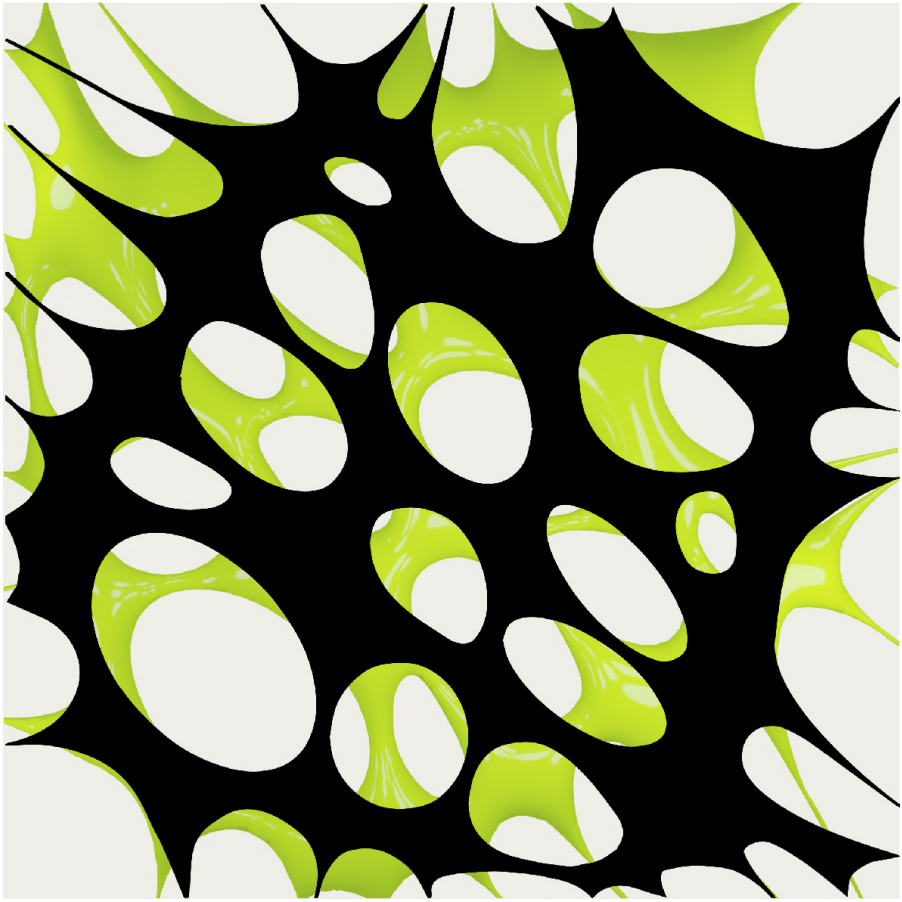

TRƯỜNG THPT CHUYÊN NGOẠI NGỮ

HOA NIÊN

TẬP SAN VĂN HỌC
TỔ 4 - 10A4

THƯ NGỎ

Bạn đọc thân mến,

Các bạn đã bao giờ tự hỏi, tuổi thanh xuân - "hoa niên" - là gì đối với mình? Là sức sống căng tràn của khát vọng tươi trẻ, hay những mộng mơ trong sáng của một thời thơ dại? Là những đóa hướng dương luôn vươn mình tới mặt trời, hay nụ bồ công anh mong manh rung động trong gió? Có lẽ thật khó để trả lời, khi mỗi cá thể lại có một trải nghiệm, một câu chuyện tuổi trẻ khác nhau.

Chúng tôi cũng vậy. "Hoa niên" của chúng tôi, mỗi người mỗi khác. Và giờ đây, khi những đóa hoa tuổi xuân đa cảm đến mùa nở rộ, một vườn hoa rực rỡ lại được sinh ra. Mười một loài hoa, mười một màu sắc, mười một đam mê khác nhau. Tất cả hòa quyện, tạo nên bản giao hưởng thanh xuân rộn ràng âm sắc.

Những sắc hoa ấy, chúng tôi đã gửi gắm toàn bộ vào cuốn tập san này. Từ truyện ngắn, nghị luận đến phân tích, dịch thuật..., tất cả những bận tâm của chúng tôi đều được gói gọn trong những trang văn trước mắt bạn. Vậy nên, bây giờ, chúng tôi xin được mời các bạn chính thức bước vào vườn hoa đa sắc nơi đây.

Thân gửi,
Tổ 4 - 10A4 - K54

TRƯỜNG THPT CHUYÊN NGOẠI NGỮ

HOA NIÊN

TẬP SAN VĂN HỌC
TỔ 4 - 10A4

THƯ NGỎ

Bạn đọc thân mến,

Các bạn đã bao giờ tự hỏi, tuổi thanh xuân - "hoa niên" - là gì đối với mình? Là sức sống căng tràn của khát vọng tươi trẻ, hay những mộng mơ trong sáng của một thời thơ dại? Là những đóa hướng dương luôn vươn mình tới mặt trời, hay nụ bồ công anh mong manh rung động trong gió? Có lẽ thật khó để trả lời, khi mỗi cá thể lại có một trải nghiệm, một câu chuyện tuổi trẻ khác nhau.

Chúng tôi cũng vậy. "Hoa niên" của chúng tôi, mỗi người mỗi khác. Và giờ đây, khi những đóa hoa tuổi xuân đa cảm đến mùa nở rộ, một vườn hoa rực rỡ lại được sinh ra. Mười một loài hoa, mười một màu sắc, mười một đam mê khác nhau. Tất cả hòa quyện, tạo nên bản giao hưởng thanh xuân rộn ràng âm sắc.

Những sắc hoa ấy, chúng tôi đã gửi gắm toàn bộ vào cuốn tập san này. Từ truyện ngắn, nghị luận đến phân tích, dịch thuật..., tất cả những bận tâm của chúng tôi đều được gói gọn trong những trang văn trước mắt bạn. Vậy nên, bây giờ, chúng tôi xin được mời các bạn chính thức bước vào vườn hoa đa sắc nơi đây.

Thân gửi,
Tổ 4 - 10A4 - K54

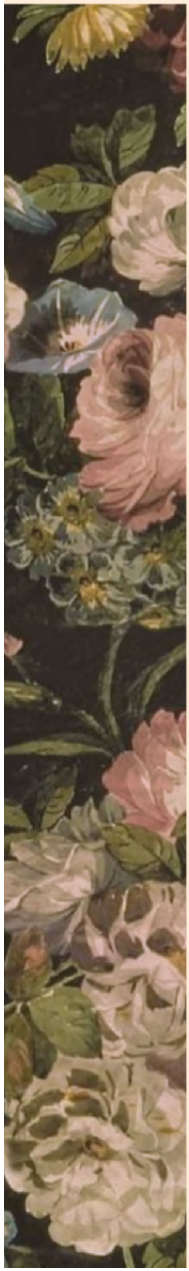

MỤC LỤC

[HOA TULIP CAM] ẤM

[HOA ĐẬU NGỌT] MUỘN

[HOA CẨM TÚ CẦU] TRỞ VỀ

[HOA THỦY TIÊN] HI VỌNG

[HOA CẨM CHƯỚNG HỒNG] GIÁ TRỊ CỦA MỘT CÂU TRUYỆN ĐỐI VỚI MỘT NGƯỜI

[HOA HỒNG ĐEN] ĐỜI.

[HOA SEN] TAKASUGI SHINSUKE
- ÁNH SÁNG LE LÓI TỪ TRO TÀN

[HOA BÌM BIẾC] ABYSS

[HOA LỤC BÌNH TÍM] MỐI QUAN HỆ
ĐỘC HẠI CUA PEPPA PIG VÀ SUZIE SHEEP

**[HOA CHI PHONG QUỲ] PREACHER'S DAUGHTER
- SỰ BIẾN DẠNG CỦA TÌNH YÊU**

[HOA PHONG LỮ THẢO] MADVILLAINY

THỰC HIỆN

PHỤ TRÁCH NỘI DUNG VÀ THIẾT KẾ

Nguyễn Đinh Ngọc Khánh

Nguyễn Cát Phương

Đinh Ngọc Minh

Trịnh Minh Đức

Nguyễn Minh Tâm

Phạm Tuấn Hưng

Dương Hải Minh

Trần Diệu Linh

Đoàn Nhật Linh

Nguyễn Minh Đăng

Trần Anh Tú

BIÊN TẬP

Nguyễn Đinh Ngọc Khánh

Đinh Ngọc Minh

Trần Diệu Linh

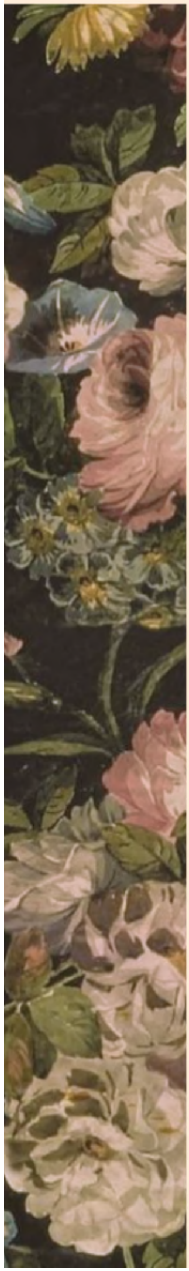

MỤC LỤC

[HOA TULIP CAM] ẤM

[HOA ĐẬU NGỌT] MUỘN

[HOA CẨM TÚ CẦU] TRỞ VỀ

[HOA THỦY TIÊN] HI VỌNG

[HOA CẨM CHƯỚNG HỒNG] GIÁ TRỊ CỦA MỘT CÂU TRUYỆN ĐỐI VỚI MỘT NGƯỜI

[HOA HỒNG ĐEN] ĐỜI.

[HOA SEN] TAKASUGI SHINSUKE
- ÁNH SÁNG LE LÓI TỪ TRO TÀN

[HOA BÌM BIẾC] ABYSS

[HOA LỤC BÌNH TÍM] MỐI QUAN HỆ
ĐỘC HẠI CUA PEPPA PIG VÀ SUZIE SHEEP

**[HOA CHI PHONG QUỲ] PREACHER'S DAUGHTER
- SỰ BIẾN DẠNG CỦA TÌNH YÊU**

[HOA PHONG LỮ THẢO] MADVILLAINY

THỰC HIỆN

PHỤ TRÁCH NỘI DUNG VÀ THIẾT KẾ

Nguyễn Đinh Ngọc Khánh

Nguyễn Cát Phương

Đinh Ngọc Minh

Trịnh Minh Đức

Nguyễn Minh Tâm

Phạm Tuấn Hưng

Dương Hải Minh

Trần Diệu Linh

Đoàn Nhật Linh

Nguyễn Minh Đăng

Trần Anh Tú

BIÊN TẬP

Nguyễn Đinh Ngọc Khánh

Đinh Ngọc Minh

Trần Diệu Linh

Hoa chi phong quỳ

/Anemone/

Điên cuồng nhưng mong manh, dễ vỡ

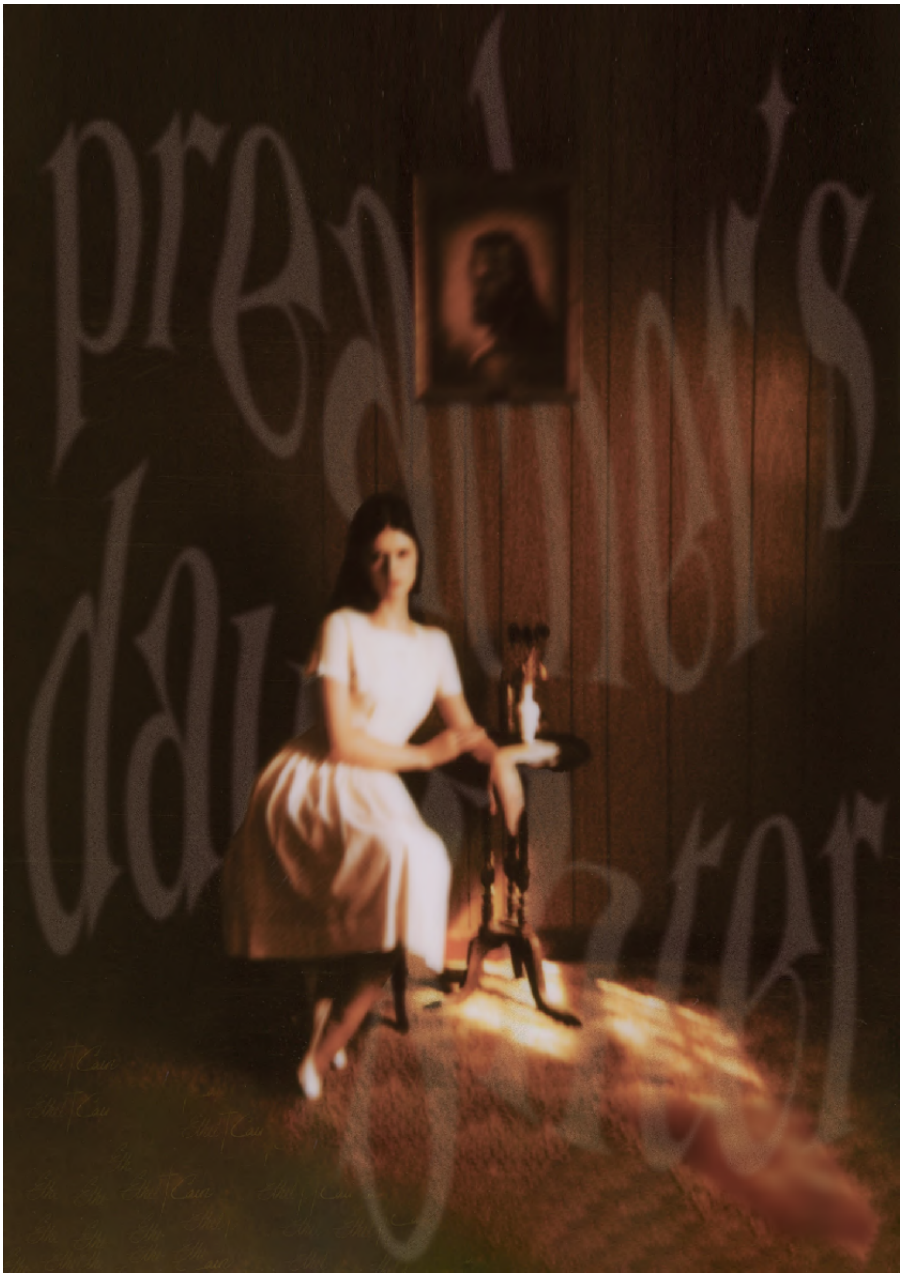
professor's
daughter

Hoa chi phong quỳ

/Anemone/

Điên cuồng nhưng mong manh, dễ vỡ

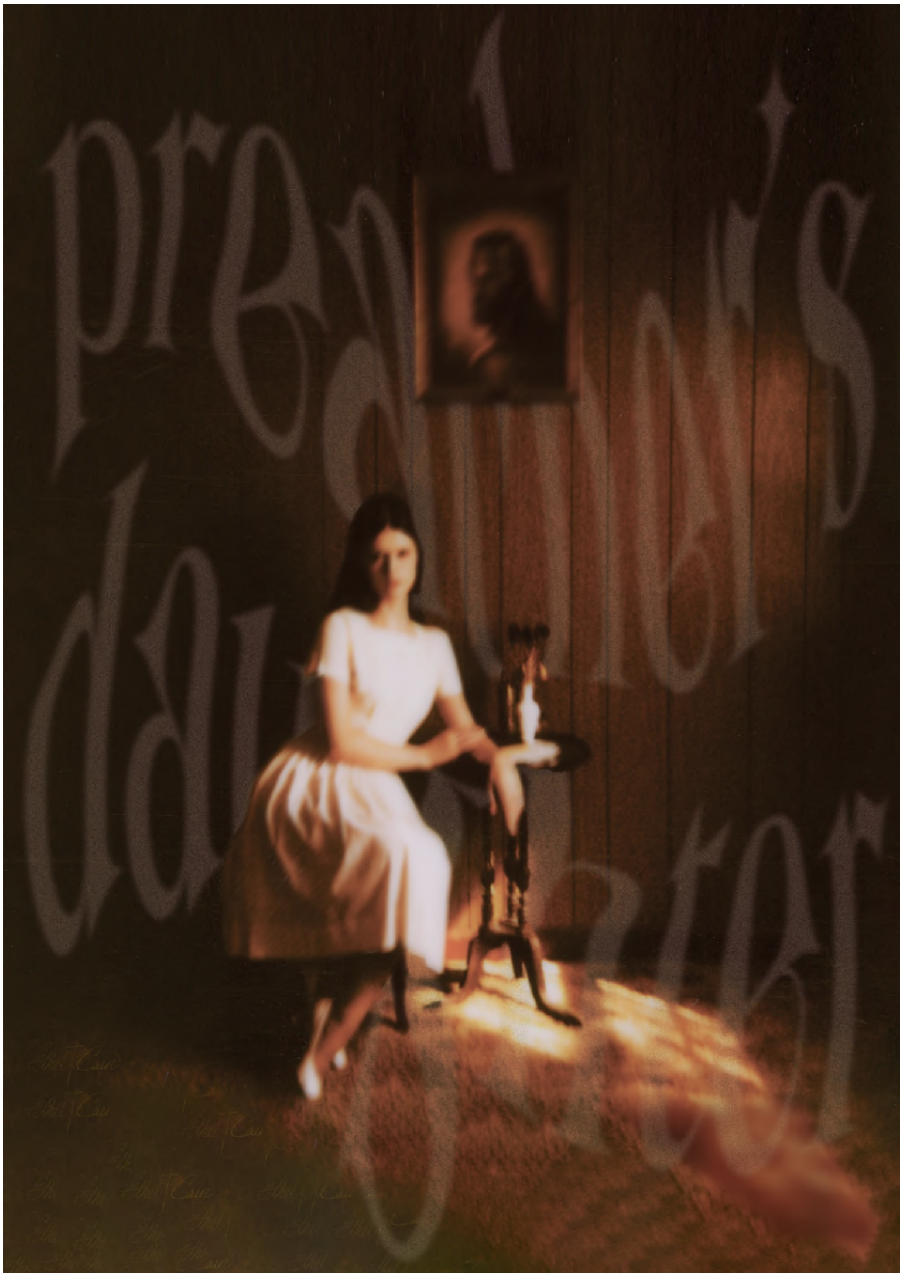
professor's
daughter

Preacher's Daughter

Sự biến dạng của tình yêu

"I watched him show his love through shades of black and blue" (Tôi cứ đứng đó, nhìn cách anh ấy yêu tôi bằng những vết bầm tím). "You know, I still wait at the edge of praying straight to God that maybe you'll come back around" (Anh biết không, mỗi ngày em đều đứng ở đó, cầu nguyện rằng có thể anh sẽ quay về). Hai sắc thái dường như đối lập của tình yêu, vậy mà dưới ngòi bút của Ethel Cain, cô đã dệt nên một câu chuyện về một thứ tình cảm có thể gọi là tình yêu, bị biến dạng bởi những yếu tố khác. Dù nó là thứ tình cảm gì đi nữa, dù tốt hay xấu, nó vẫn là thứ cảm xúc dưa cho ta hy vọng, là tia sáng ở cuối đường hầm, trường tồn và mãi mãi. Trong album đầu tay của mình, cô đã viết về cuộc đời của nhân vật Ethel Cain, ta thấy được trong đó là tình yêu, là gia đình, là cuộc sống, là những ký ức vui vẻ, là những kí ức đau buồn, và đâu đó, ta nhìn thấy được những số phận mà câu chuyện của cô đại diện cho.

Ethel Cain tên thật là Hayden Silas Anhedönia, sinh ra và lớn lên ở ngoại ô Florida. Anhedönia miêu tả tuổi thơ của cô một cách thật đơn giản, đi bắt tôm vào những buổi chiều ở kênh rạch, ngồi ngắm hoàng hôn và chơi đùa cùng những đứa trẻ đứa được giáo dục tại gia như cô. Cô lớn lên trong một môi trường Công giáo, bố là một phó tế, mẹ là một người sùng giáo, cô có một mối quan hệ phức tạp đối với tôn giáo. Ngay từ bé, cô đã luôn cảm thấy khác biệt :"Everywhere I went, I felt like I was in a glass bubble; nobody could see me, but I could see them." (Mọi nơi tôi đi đến, tôi cảm giác như tôi luôn ở trong một quả cầu kính, không ai có thể thấy tôi, nhưng tôi có thể thấy họ). Ở tuổi 12, cô nói với mẹ rằng mình thích con trai, và chấp nhận sự hổ thẹn với việc sống với chính bản thân mình. Đến tuổi 18, cô chuyển ra khỏi cộng đồng nơi cô từng sinh sống, nơi mà cô miêu tả khá "giáo hội" và "điên rồ", và bắt đầu theo đuổi con đường âm nhạc.

Rồi ở tuổi 20, cô công khai rằng mình là người chuyển giới giới nữ: "There were no more band-aids to rip off, no more secrets. It was so liberating." (Không còn vết thương nào cần được che kín nữa, không còn bí mật nào nào, tôi cảm thấy thật tự do."). Kể từ đó, cô bắt đầu theo đuổi con đường âm nhạc một cách nghiêm túc. Trước khi thay đổi nghệ danh thành Ethel Cain, cô đã từng đưa ra những sản phẩm âm nhạc dưới nghệ danh White Silas, từng bước xây dựng một thế giới âm nhạc của riêng mình. Rồi đến một ngày bất chợt năm 2018, theo như Anhedönia, cô bị "nhập" bởi Ethel Cain. Kể từ đó, cô bắt đầu cho ra những sản phẩm âm nhạc dưới nghệ danh Ethel Cain, 3 EP được ra mắt trước "Preacher's Daughter": Carpet Bed, Golden Age và Inbred đã cho ta cảm nhận về hồn ma của Ethel Cain. Và ở album đầu tay này, ta đã thấy được cả cuộc đời của một cô gái đã khuất; "Preacher's Daughter" kể về cuộc đời của Ethel Cain, một tuổi thơ dữ dội, cuộc chạy trốn khỏi gia đình của mình, những tình yêu lãng mạn trên con đường đi tìm tự do, rồi rơi vào vòng xoáy của tình yêu, bị chuốc thuốc và cuối cùng là bị sát hại và ăn thịt bởi chính người mình yêu.

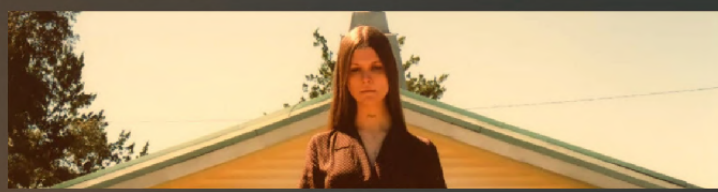

Mở đầu là album là "Family Tree (Intro)", một bước đệm hoàn hảo để đưa ta chìm đắm vào một chặng đường chông gai mà chúng ta sắp trải qua. "Family Tree (Intro)" là mọi sự cố gắng phá vỡ mọi luật lệ của tôn giáo và thể hiện sự tàn phá mà sang chấn liên thế hệ có thể mang lại, nỗi đau truyền từ đời này sang đời khác. Lời hai bắt đầu bằng việc nói rằng Jesus được tạo nên bằng máu mủ của mẹ ngài, chứ không phải của cha, nên ngài không thể thoát khỏi những điều mà ngài được truyền nối từ mẹ. Những đứa con sinh ra có khi không chỉ thừa hưởng những yếu tố di truyền về mặt thể chất mà có khi còn cả về tinh thần, những cơ thể sống chứa đựng một phần của tổ tiên, bị trói buộc bởi những gì làm nên chúng.

Preacher's Daughter

Sự biến dạng của tình yêu

"I watched him show his love through shades of black and blue" (Tôi cứ đứng đó, nhìn cách anh ấy yêu tôi bằng những vết bầm tím). "You know, I still wait at the edge of praying straight to God that maybe you'll come back around" (Anh biết không, mỗi ngày em đều đứng ở đó, cầu nguyện rằng có thể anh sẽ quay về). Hai sắc thái dường như đối lập của tình yêu, vậy mà dưới ngòi bút của Ethel Cain, cô đã dệt nên một câu chuyện về một thứ tình cảm có thể gọi là tình yêu, bị biến dạng bởi những yếu tố khác. Dù nó là thứ tình cảm gì đi nữa, dù tốt hay xấu, nó vẫn là thứ cảm xúc dưa cho ta hy vọng, là tia sáng ở cuối đường hầm, trường tồn và mãi mãi. Trong album đầu tay của mình, cô đã viết về cuộc đời của nhân vật Ethel Cain, ta thấy được trong đó là tình yêu, là gia đình, là cuộc sống, là những ký ức vui vẻ, là những kí ức đau buồn, và đâu đó, ta nhìn thấy được những số phận mà câu chuyện của cô đại diện cho.

Ethel Cain tên thật là Hayden Silas Anhedönia, sinh ra và lớn lên ở ngoại ô Florida. Anhedönia miêu tả tuổi thơ của cô một cách thật đơn giản, đi bắt tôm vào những buổi chiều ở kênh rạch, ngồi ngắm hoàng hôn và chơi đùa cùng những đứa trẻ đứa được giáo dục tại gia như cô. Cô lớn lên trong một môi trường Công giáo, bố là một phó tế, mẹ là một người sùng giáo, cô có một mối quan hệ phức tạp đối với tôn giáo. Ngay từ bé, cô đã luôn cảm thấy khác biệt :"Everywhere I went, I felt like I was in a glass bubble; nobody could see me, but I could see them." (Mọi nơi tôi đi đến, tôi cảm giác như tôi luôn ở trong một quả cầu kính, không ai có thể thấy tôi, nhưng tôi có thể thấy họ). Ở tuổi 12, cô nói với mẹ rằng mình thích con trai, và chấp nhận sự hổ thẹn với việc sống với chính bản thân mình. Đến tuổi 18, cô chuyển ra khỏi cộng đồng nơi cô từng sinh sống, nơi mà cô miêu tả khá "giáo hội" và "điên rồ", và bắt đầu theo đuổi con đường âm nhạc.

Rồi ở tuổi 20, cô công khai rằng mình là người chuyển giới giới nữ: "There were no more band-aids to rip off, no more secrets. It was so liberating." (Không còn vết thương nào cần được che kín nữa, không còn bí mật nào nào, tôi cảm thấy thật tự do."). Kể từ đó, cô bắt đầu theo đuổi con đường âm nhạc một cách nghiêm túc. Trước khi thay đổi nghệ danh thành Ethel Cain, cô đã từng đưa ra những sản phẩm âm nhạc dưới nghệ danh White Silas, từng bước xây dựng một thế giới âm nhạc của riêng mình. Rồi đến một ngày bất chợt năm 2018, theo như Anhedönia, cô bị "nhập" bởi Ethel Cain. Kể từ đó, cô bắt đầu cho ra những sản phẩm âm nhạc dưới nghệ danh Ethel Cain, 3 EP được ra mắt trước "Preacher's Daughter": Carpet Bed, Golden Age và Inbred đã cho ta cảm nhận về hồn ma của Ethel Cain. Và ở album đầu tay này, ta đã thấy được cả cuộc đời của một cô gái đã khuất; "Preacher's Daughter" kể về cuộc đời của Ethel Cain, một tuổi thơ dữ dội, cuộc chạy trốn khỏi gia đình của mình, những tình yêu lãng mạn trên con đường đi tìm tự do, rồi rơi vào vòng xoáy của tình yêu, bị chuốc thuốc và cuối cùng là bị sát hại và ăn thịt bởi chính người mình yêu.

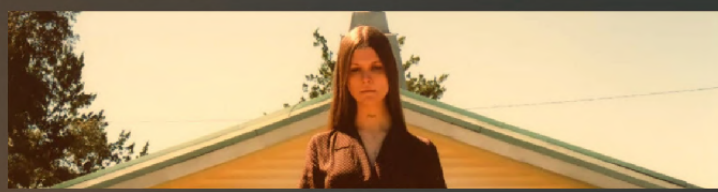

Mở đầu là album là "Family Tree (Intro)", một bước đệm hoàn hảo để đưa ta chìm đắm vào một chặng đường chông gai mà chúng ta sắp trải qua. "Family Tree (Intro)" là mọi sự cố gắng phá vỡ mọi luật lệ của tôn giáo và thể hiện sự tàn phá mà sang chấn liên thế hệ có thể mang lại, nỗi đau truyền từ đời này sang đời khác. Lời hai bắt đầu bằng việc nói rằng Jesus được tạo nên bằng máu mủ của mẹ ngài, chứ không phải của cha, nên ngài không thể thoát khỏi những điều mà ngài được truyền nối từ mẹ. Những đứa con sinh ra có khi không chỉ thừa hưởng những yếu tố di truyền về mặt thể chất mà có khi còn cả về tinh thần, những cơ thể sống chứa đựng một phần của tổ tiên, bị trói buộc bởi những gì làm nên chúng.

Tương tự với Ethel Cain, cô không thể chọn những điều sẽ xảy đến với mình, những người sẽ ảnh hưởng cô, bất cứ điều gì mà bố mẹ cô làm đều sẽ tác động tới cô, dù ít hay nhiều. Đối với Cain, sự ảnh hưởng này đã biến đổi cái nhìn của cô về tình yêu, biến nó thành một thứ tình cảm độc hại, luôn luôn tìm kiếm thứ tình cảm mà cô ngỡ là tình yêu. "Swinging by the neck from the family Tree" *(Treo cổ mình dưới bóng cây gia phả)*, bị giết bởi chính những gì làm tạo ra mình, một hình ảnh ẩn dụ vừa cho ta thấy được sự ảnh hưởng mà vòng lặp sang chấn mà bố mẹ có thể mang đến cho con cái, coi đứa con như một người "gánh nghiệp cho mình", nhưng đồng thời cũng báo trước cho ta được về một cái chết vô cùng thê thảm của Ethel Cain.

Rời khỏi âm thanh ma mị, đen tối của "Family Tree (Intro)", ta đến với "American Teenager", một bài pop cổ điển của những năm 2000, gợi cho ta nhớ đến Taylor Swift. Nhưng thay vì những âm thanh vui tươi, đầy hy vọng, tràn ngập ánh sáng, tình yêu và tiếng cười của nhạc pop, "American Teenager" lại cho ta thấy sự thật phũ phàng về giấc mơ Mỹ. "I wrote this song as an expression of my frustration with all the things the 'American Teenager' is supposed to be but never had any real chance of becoming" *(Tôi viết bài hát này để thể hiện sự bức xúc của mình với những điều mà một "Thiếu niên Mỹ" muốn trở thành những không bao giờ có được cơ hội ấy)*. Mở đầu bài hát bằng "Putting too much faith in the make-believe" *(Đặt quá nhiều niềm tin vào những điều không có thật)*, Cain thể hiện sự thất vọng và mất đi niềm tin vào Công chúa giáo. Mặc dù đó là nơi cô được sinh ra, nuôi dưỡng và chính cha cô cũng là một hình tượng lớn trong cộng đồng tôn giáo, nhưng như ở "Family Tree (Intro)", ta cũng thấy được rằng nơi đó đã phản bội cô như thế nào "Then leave me hanging so they can all laugh at me" *(Rồi để tôi treo lơ lửng ở đó để họ cùng cười nhạo tôi)*. Ở những câu hát tiếp theo, ta thấy được hình ảnh đất nước Mĩ cuối thế kỉ VIII đầu thế kỉ XXI, đó là những gì mà chiến tranh để lại. "The neighbor's brother came home in a box/Another red heart taken by the American dream" *(Chàng trang nhà bên quay về trong chiếc quan tài/Lại một trái tim cháy rực nữa bị tước đi bởi giấc mơ Mỹ)*. Để rồi cô lại quay lại với chính bản thân mình, thấy mình cô đơn trong những căn phòng tối, chìm đắm trong những suy tư của riêng mình. Cô muốn bố mình nói thẳng ra những điều mình muốn nói, và theo cách cô được nuôi dạy, chính là bằng bạo lực.

"Say what you want, but say it like you mean it/With your fists for once, a long cold war" *(Dù có nói gì đi nữa, hãy nói nó một cách thẳng thắn/Hãy sử dụng nắm đấm một lần, vật lộn trong cuộc chiến tranh lạnh kéo dài mãi mãi).* Chiến tranh lạnh là hình ảnh ẩn dụ cho một mối quan hệ không lành mạnh giữa Cain và bố của mình, Nhưng thay vì thẳng thắn nói chuyện, cha của cô lại thể hiện sự tức giận, chỉ trách bằng những lời nói mỉa mai, với một tuổi thơ bị đối xử như vậy, cô cảm giác mối quan hệ này như một cuộc chiến tranh lạnh, nếu cứ tiếp tục nói những lời nói như vậy thì tại sao không sử dụng bạo lực một lần?

Dù vậy, khi cha của Cain qua đời, cô vẫn quyết định tiếp tục sự nghiệp thuyết giáo của ông, mỗi sáng Chủ Nhật ở nhà thờ. Tuy có mối quan hệ chặt chẽ với nhà thờ như vậy nhưng Ethel lại ít tìm được sự bình yên ở tôn giáo vào những thời điểm khó khăn: "And Jesus, if you're there, why do I feel alone in this room with you?" *(Và Chúa, nếu ngài ở đó, tại sao con lại cảm thấy cô đơn trong căn phòng này với ngài?).* Thiên chúa giáo với cô không còn hình tượng Chúa nữa, mà nó chỉ là cách mà mọi người hành xử, xử sự với nhau.

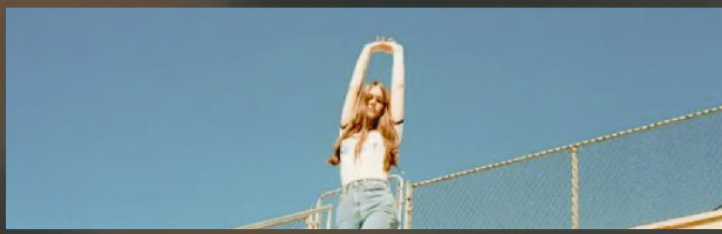

Tương tự với Ethel Cain, cô không thể chọn những điều sẽ xảy đến với mình, những người sẽ ảnh hưởng cô, bất cứ điều gì mà bố mẹ cô làm đều sẽ tác động tới cô, dù ít hay nhiều. Đối với Cain, sự ảnh hưởng này đã biến đổi cái nhìn của cô về tình yêu, biến nó thành một thứ tình cảm độc hại, luôn luôn tìm kiếm thứ tình cảm mà cô ngỡ là tình yêu. "Swinging by the neck from the family Tree" *(Treo cổ mình dưới bóng cây gia phả)*, bị giết bởi chính những gì làm tạo ra mình, một hình ảnh ẩn dụ vừa cho ta thấy được sự ảnh hưởng mà vòng lặp sang chấn mà bố mẹ có thể mang đến cho con cái, coi đứa con như một người "gánh nghiệp cho mình", nhưng đồng thời cũng báo trước cho ta được về một cái chết vô cùng thê thảm của Ethel Cain.

Rời khỏi âm thanh ma mị, đen tối của "Family Tree (Intro)", ta đến với "American Teenager", một bài pop cổ điển của những năm 2000, gợi cho ta nhớ đến Taylor Swift. Nhưng thay vì những âm thanh vui tươi, đầy hy vọng, tràn ngập ánh sáng, tình yêu và tiếng cười của nhạc pop, "American Teenager" lại cho ta thấy sự thật phũ phàng về giấc mơ Mỹ. "I wrote this song as an expression of my frustration with all the things the 'American Teenager' is supposed to be but never had any real chance of becoming" *(Tôi viết bài hát này để thể hiện sự bức xúc của mình với những điều mà một "Thiếu niên Mỹ" muốn trở thành những không bao giờ có được cơ hội ấy)*. Mở đầu bài hát bằng "Putting too much faith in the make-believe" *(Đặt quá nhiều niềm tin vào những điều không có thật)*, Cain thể hiện sự thất vọng và mất đi niềm tin vào Công chúa giáo. Mặc dù đó là nơi cô được sinh ra, nuôi dưỡng và chính cha cô cũng là một hình tượng lớn trong cộng đồng tôn giáo, nhưng như ở "Family Tree (Intro)", ta cũng thấy được rằng nơi đó đã phản bội cô như thế nào "Then leave me hanging so they can all laugh at me" *(Rồi để tôi treo lơ lửng ở đó để họ cùng cười nhạo tôi)*. Ở những câu hát tiếp theo, ta thấy được hình ảnh đất nước Mĩ cuối thế kỉ VIII đầu thế kỉ XXI, đó là những gì mà chiến tranh để lại. "The neighbor's brother came home in a box/Another red heart taken by the American dream" *(Chàng trang nhà bên quay về trong chiếc quan tài/Lại một trái tim cháy rực nữa bị tước đi bởi giấc mơ Mỹ)*. Để rồi cô lại quay lại với chính bản thân mình, thấy mình cô đơn trong những căn phòng tối, chìm đắm trong những suy tư của riêng mình. Cô muốn bố mình nói thẳng ra những điều mình muốn nói, và theo cách cô được nuôi dạy, chính là bằng bạo lực.

"Say what you want, but say it like you mean it/With your fists for once, a long cold war" *(Dù có nói gì đi nữa, hãy nói nó một cách thẳng thắn/Hãy sử dụng nắm đấm một lần, vật lộn trong cuộc chiến tranh lạnh kéo dài mãi mãi).* Chiến tranh lạnh là hình ảnh ẩn dụ cho một mối quan hệ không lành mạnh giữa Cain và bố của mình, Nhưng thay vì thẳng thắn nói chuyện, cha của cô lại thể hiện sự tức giận, chỉ trách bằng những lời nói mỉa mai, với một tuổi thơ bị đối xử như vậy, cô cảm giác mối quan hệ này như một cuộc chiến tranh lạnh, nếu cứ tiếp tục nói những lời nói như vậy thì tại sao không sử dụng bạo lực một lần?

Dù vậy, khi cha của Cain qua đời, cô vẫn quyết định tiếp tục sự nghiệp thuyết giáo của ông, mỗi sáng Chủ Nhật ở nhà thờ. Tuy có mối quan hệ chặt chẽ với nhà thờ như vậy nhưng Ethel lại ít tìm được sự bình yên ở tôn giáo vào những thời điểm khó khăn: "And Jesus, if you're there, why do I feel alone in this room with you?" *(Và Chúa, nếu ngài ở đó, tại sao con lại cảm thấy cô đơn trong căn phòng này với ngài?).* Thiên chúa giáo với cô không còn hình tượng Chúa nữa, mà nó chỉ là cách mà mọi người hành xử, xử sự với nhau.

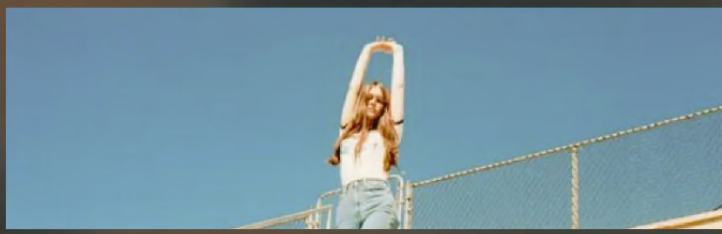

Sang đến bài hát thứ ba, "A house in Nebraska" là một bản thất tình cả đẹp đến đau lòng. Bản ballad bảy phút đã cho Ethel thể hiện được nỗi đau khi người yêu của đời mình, Willoughby Tucker, rời đi. "When the aching sound of silence/Used to be our favorite song" *(Khi âm thanh của sự lặng im thường là bài hát yêu thích của chúng ta)*, Willoughby và Ethel đã thực sự có một mối tình đẹp, họ thường gặm nhấm cảm xúc cùng nhau trong sự yên lặng. Không cần những lời nói hoa mỹ, bay bướm, mối quan hệ này dựa trên sự thấu hiểu nhau. Cô là cả thế giới của anh ấy, còn anh ấy là cả thế giới của cô: "We had nothing except each other/You were my whole world" *(Chúng ta không có gì ngoài nhau cả, anh là cả thế giới của em)*. Tình yêu ấy trong tâm trí của Ethel dù có đẹp đến đâu thì nó cũng đã kết thúc, và rồi ngày ấy cũng đến, ngày mà Willoughby rời bỏ Ethel. Những gì còn lại chỉ là căn nhà ở Nebraska, nơi dấu chân của hai người đã tạo thành con đường trên bãi đất trước nhà. Cô cầu nguyện rằng anh ấy sẽ quay trở lại, dù chỉ trong một khoảnh khắc, sẵn sàng từ bỏ bản thân thuộc về anh ấy một lần nữa: "If we died tonight, that I'd die yours" *(Nếu chúng ta có chết đêm nay, hãy để cho em chết là của anh)*. Kể cả khi đối diện với cái chết, Ethel vẫn cần cảm thấy được yêu bởi một người đàn ông. Chính bởi mối quan hệ rạn nứt với cha mình, cô đã ra cho mình một khái niệm méo mó về tình yêu, dù tình yêu đó tồn tại dưới bất kỳ hình thức nào. Tuy vậy, ngày nào cô cũng đứng ở rìa thị trấn, cầu nguyện rằng anh sẽ quay trở lại, "I cry every day, and the bottles make it worse" *(Em khóc mỗi ngày, và rượu cũng không thể nào xoa dịu được nỗi đau này)*. Cô tự đổ lỗi cho bản thân mình vì sự ra đi của Willoughby, không còn cách nào khiến mối quan hệ của hai người trở lại như xưa được nữa. Kết thúc bài hát bằng "I'm so alone out here without you" *(Em cảm thấy thật cô đơn khi không có anh ở đây)*, câu hát lặp đi lặp lại một cách vương vấn, như tình cảm mà Ethel dành cho Willoughby sẽ tồn tại mãi mãi.

Chạy trốn khỏi ra đình mình, Ethel tìm thấy Logan Phelps, người tình mới của mình. Logan là một người vô cảm, đôi lúc một cách bạo lực, nhưng anh thực lòng yêu Ethel, và cô cũng vậy. "I watched him show his love through shades of black and blue" *(Tôi cứ đứng đó, nhìn cách anh ấy yêu tôi bằng những vết bầm tím)*, những vết bầm tím ở đây là do những trận đánh mà Logan sẵn sàng xả thân chỉ để bảo vệ Ethel. Ethel dành mọi tình cảm của mình cho anh, nghĩ rằng đây là một mối quan hệ công bằng, nơi mà cô thực sự được trân trọng "I'd hold the gun if you asked me to" *(Em sẽ là người cầm súng nếu anh muốn như vậy)*, "I'm never gonna leave you baby/Even if you lose what's left of your mind" *(Em sẽ không bao giờ rời xa anh cả, kể cả khi anh mất đi lý trí)*. Tuy vậy, tình cảm của Logan chỉ thành thật với Ethel ở trên giường, Ethel chỉ có giá trị với anh là một cơ thể. Ethel tự lừa dối bản thân mình những giọt nước mắt của cô rơi xuống là vì sự hạnh phúc "Crying only because I'm happy" *(Chỉ khóc bởi vì em đang cảm thấy hạnh phúc)*, nhưng thực tế, đó là những giọt nước mắt của sự bất lực và lạc lối. "Please don't love how I need you" *(Xin đừng yêu em như cách mà em cần anh)*, Ethel lệ thuộc và dựa dẫm vào Logan vì sự bảo vệ và tình cảm mà anh dành cho cô, nhưng rồi cô cũng nhìn xuyên thấu được bản chất của thứ tình cảm đó, và mong rằng anh anh sẽ không lợi dụng tình cảm mà cô đã dành cho anh.

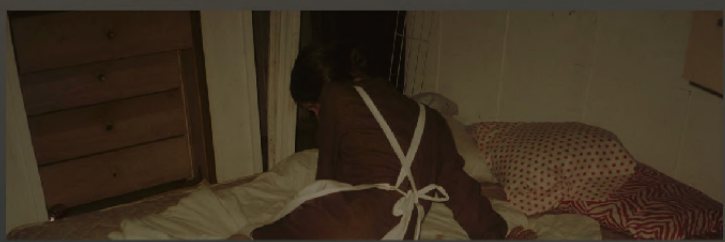

Tình cảm mà cô dành cho anh được tiếp nối đến bài hát tiếp theo "Family Tree", nơi mà Ethel và Logan đã kết hôn với nhau "Let him make a woman out of me" *(Để anh ấy khiến tôi cảm thấy như một người phụ nữ)*. Đồng thời ở bài hát này, ta thấy được sự tương phản với "Family Tree (Intro)".

Nếu ở phần mở đầu, khi cô đã tự treo cổ chính mình dưới cây gia phả, thì ở "Family Tree", cô đã tự cởi trói cho mình, sử dụng chiếc thòng lọng như một vũ khí bảo vệ bản thân. Cô đã cảm thấy tự tin với bản thân và với cơ thể của mình.

Sang đến bài hát thứ ba, "A house in Nebraska" là một bản thất tình cả đẹp đến đau lòng. Bản ballad bảy phút đã cho Ethel thể hiện được nỗi đau khi người yêu của đời mình, Willoughby Tucker, rời đi. "When the aching sound of silence/Used to be our favorite song" *(Khi âm thanh của sự lặng im thường là bài hát yêu thích của chúng ta)*, Willoughby và Ethel đã thực sự có một mối tình đẹp, họ thường gặm nhấm cảm xúc cùng nhau trong sự yên lặng. Không cần những lời nói hoa mỹ, bay bướm, mối quan hệ này dựa trên sự thấu hiểu nhau. Cô là cả thế giới của anh ấy, còn anh ấy là cả thế giới của cô: "We had nothing except each other/You were my whole world" *(Chúng ta không có gì ngoài nhau cả, anh là cả thế giới của em)*. Tình yêu ấy trong tâm trí của Ethel dù có đẹp đến đâu thì nó cũng đã kết thúc, và rồi ngày ấy cũng đến, ngày mà Willoughby rời bỏ Ethel. Những gì còn lại chỉ là căn nhà ở Nebraska, nơi dấu chân của hai người đã tạo thành con đường trên bãi đất trước nhà. Cô cầu nguyện rằng anh ấy sẽ quay trở lại, dù chỉ trong một khoảnh khắc, sẵn sàng từ bỏ bản thân thuộc về anh ấy một lần nữa: "If we died tonight, that I'd die yours" *(Nếu chúng ta có chết đêm nay, hãy để cho em chết là của anh)*. Kể cả khi đối diện với cái chết, Ethel vẫn cần cảm thấy được yêu bởi một người đàn ông. Chính bởi mối quan hệ rạn nứt với cha mình, cô đã ra cho mình một khái niệm méo mó về tình yêu, dù tình yêu đó tồn tại dưới bất kỳ hình thức nào. Tuy vậy, ngày nào cô cũng đứng ở rìa thị trấn, cầu nguyện rằng anh sẽ quay trở lại, "I cry every day, and the bottles make it worse" *(Em khóc mỗi ngày, và rượu cũng không thể nào xoa dịu được nỗi đau này)*. Cô tự đổ lỗi cho bản thân mình vì sự ra đi của Willoughby, không còn cách nào khiến mối quan hệ của hai người trở lại như xưa được nữa. Kết thúc bài hát bằng "I'm so alone out here without you" *(Em cảm thấy thật cô đơn khi không có anh ở đây)*, câu hát lặp đi lặp lại một cách vương vấn, như tình cảm mà Ethel dành cho Willoughby sẽ tồn tại mãi mãi.

Chạy trốn khỏi ra đình mình, Ethel tìm thấy Logan Phelps, người tình mới của mình. Logan là một người vô cảm, đôi lúc một cách bạo lực, nhưng anh thực lòng yêu Ethel, và cô cũng vậy. "I watched him show his love through shades of black and blue" *(Tôi cứ đứng đó, nhìn cách anh ấy yêu tôi bằng những vết bầm tím)*, những vết bầm tím ở đây là do những trận đánh mà Logan sẵn sàng xả thân chỉ để bảo vệ Ethel. Ethel dành mọi tình cảm của mình cho anh, nghĩ rằng đây là một mối quan hệ công bằng, nơi mà cô thực sự được trân trọng "I'd hold the gun if you asked me to" *(Em sẽ là người cầm súng nếu anh muốn như vậy)*, "I'm never gonna leave you baby/Even if you lose what's left of your mind" *(Em sẽ không bao giờ rời xa anh cả, kể cả khi anh mất đi lý trí)*. Tuy vậy, tình cảm của Logan chỉ thành thật với Ethel ở trên giường, Ethel chỉ có giá trị với anh là một cơ thể. Ethel tự lừa dối bản thân mình những giọt nước mắt của cô rơi xuống là vì sự hạnh phúc "Crying only because I'm happy" *(Chỉ khóc bởi vì em đang cảm thấy hạnh phúc)*, nhưng thực tế, đó là những giọt nước mắt của sự bất lực và lạc lối. "Please don't love how I need you" *(Xin đừng yêu em như cách mà em cần anh)*, Ethel lệ thuộc và dựa dẫm vào Logan vì sự bảo vệ và tình cảm mà anh dành cho cô, nhưng rồi cô cũng nhìn xuyên thấu được bản chất của thứ tình cảm đó, và mong rằng anh anh sẽ không lợi dụng tình cảm mà cô đã dành cho anh.

Tình cảm mà cô dành cho anh được tiếp nối đến bài hát tiếp theo "Family Tree", nơi mà Ethel và Logan đã kết hôn với nhau "Let him make a woman out of me" *(Để anh ấy khiến tôi cảm thấy như một người phụ nữ)*. Đồng thời ở bài hát này, ta thấy được sự tương phản với "Family Tree (Intro)".

Nếu ở phần mở đầu, khi cô đã tự treo cổ chính mình dưới cây gia phả, thì ở "Family Tree", cô đã tự cởi trói cho mình, sử dụng chiếc thòng lọng như một vũ khí bảo vệ bản thân. Cô đã cảm thấy tự tin với bản thân và với cơ thể của mình.

"All the way to the chapel, let you wash all over me" *(Hãy đưa em đến nhà nguyện, nơi mà anh sẽ ở trên em)*. Đến nhà nguyện cũng là để hiện lễ rửa tội, rửa đi những tội ác của bản thân, bước sang một trang mới của cuộc đời, bước vào một mối quan hệ mới. Ở đầu album, cô cảm thấy xấu hổ trước những lựa chọn của mình "Let Christ forgive these bones I've been hiding" *(Và Chúa hãy tha lỗi cho con vì những chiếc xương con đang ẩn giấu)*, thì ở đây, cô không ngần ngại trước những lựa chọn của bản thân "I've killed before and I'll kill again" *(Con đã từng giết rồi và con sẽ không ngần ngại làm điều đó một lần nữa)*. Mối quan hệ tuy rằng hoàn hảo và lãng mạn như vậy, nhưng sự bồng bột và bạo lực của Logan đã đẩy hai người đến đường cùng. Sau một cuộc cướp ngân hàng, Logan bị bắn chết chết và một lần nữa, Ethel lại trên con đường trốn chạy.

Để kết thúc hồi I của album, trên con đường chạy trốn, Ethel ngẫm nghĩ về cuộc đời và người cha của mình. Mở đầu bài hát "Hide me there/Under the leaves" *(Giấu con ở dưới đó, ở dưới những tán lá xanh)*, một khung cảnh thật hồn nhiên, thơ mộng từ thời thơ ấu, hoặc dáng lẽ ra nó phải như vậy. "Nine going on eighteen/Lay it on me" *(Từ chín tuổi bỗng chốc cảm thấy mình như mười tám)*, ta nhìn thấy được một sự thật đau đớn, Ethel đã bị xâm hại tình dục bởi chính người bố của mình kể từ khi 9 tuổi, bắt buộc cô phải trưởng thành nhanh hơn. "Tell me a story/About how it ends/Where you're still the good guy" *(Kể cho con câu chuyện mà ở kết thúc, bố vẫn là một người tốt)*,

Trong mắt cả thị trấn, bố của Ethel vẫn là một người cha tốt, một người truyền giáo hoàn hảo, nhưng có thể trong tâm trí Ethel, cha cô lại là một người hoàn toàn khác. Chính những tổn thương tâm lý từ nhỏ đã khiến thấy mình cần tình cảm từ một người đàn ông khác, để thay thế cho chính người bố của mình, người đã lợi dụng cô "Little girl who needs her daddy real bad" *(Cô gái bé nhỏ thực sự cần người bố của mình)*. "I am poison in the water and unhappy" *(Con là vết nhơ trong dòng nước)*, cô cảm thấy mình là người có lỗi và có thể những điều xảy ra với mình là xứng đáng. Cô cảm thấy bất lực với chính hoàn cảnh của mình, một người bố làm nên một tội ác như vậy, lại có thể sống một cách hãnh diện, được mọi người tôn trọng, trái ngược lại, Ethel lại phải luôn luôn sống trong sự sợ hãi, sự tủi nhục với bí mật ấy. "I was too young/To notice/That some types of love could be bad" *(Con còn quá trẻ để nhận ra rằng không phải tình cảm nào cũng tốt)*, Ethel lúc 9 tuổi còn quá ngây thơ để nhận ra rằng mình đang trải qua những gì, và rồi đến lúc cô nhận ra việc này là sai trái thì đã quá muộn. Kết thúc bài hát là cảm xúc lẫn lộn của Ethel dành cho cha của mình "I'm tired of you, still tied to me" *(Con đã quá mệt mỏi với cha, vẫn ràng buộc với con)*, quá mệt mỏi để có thể di chuyển, và quá mệt mỏi để có thể rời đi, rời khỏi mối quan hệ ấy.

"All the way to the chapel, let you wash all over me" *(Hãy đưa em đến nhà nguyện, nơi mà anh sẽ ở trên em)*. Đến nhà nguyện cũng là để hiện lễ rửa tội, rửa đi những tội ác của bản thân, bước sang một trang mới của cuộc đời, bước vào một mối quan hệ mới. Ở đầu album, cô cảm thấy xấu hổ trước những lựa chọn của mình "Let Christ forgive these bones I've been hiding" *(Và Chúa hãy tha lỗi cho con vì những chiếc xương con đang ẩn giấu)*, thì ở đây, cô không ngần ngại trước những lựa chọn của bản thân "I've killed before and I'll kill again" *(Con đã từng giết rồi và con sẽ không ngần ngại làm điều đó một lần nữa)*. Mối quan hệ tuy rằng hoàn hảo và lãng mạn như vậy, nhưng sự bồng bột và bạo lực của Logan đã đẩy hai người đến đường cùng. Sau một cuộc cướp ngân hàng, Logan bị bắn chết chết và một lần nữa, Ethel lại trên con đường trốn chạy.

Để kết thúc hồi I của album, trên con đường chạy trốn, Ethel ngẫm nghĩ về cuộc đời và người cha của mình. Mở đầu bài hát "Hide me there/Under the leaves" *(Giấu con ở dưới đó, ở dưới những tán lá xanh)*, một khung cảnh thật hồn nhiên, thơ mộng từ thời thơ ấu, hoặc dáng lẽ ra nó phải như vậy. "Nine going on eighteen/Lay it on me" *(Từ chín tuổi bỗng chốc cảm thấy mình như mười tám)*, ta nhìn thấy được một sự thật đau đớn, Ethel đã bị xâm hại tình dục bởi chính người bố của mình kể từ khi 9 tuổi, bắt buộc cô phải trưởng thành nhanh hơn. "Tell me a story/About how it ends/Where you're still the good guy" *(Kể cho con câu chuyện mà ở kết thúc, bố vẫn là một người tốt)*,

Trong mắt cả thị trấn, bố của Ethel vẫn là một người cha tốt, một người truyền giáo hoàn hảo, nhưng có thể trong tâm trí Ethel, cha cô lại là một người hoàn toàn khác. Chính những tổn thương tâm lý từ nhỏ đã khiến thấy mình cần tình cảm từ một người đàn ông khác, để thay thế cho chính người bố của mình, người đã lợi dụng cô "Little girl who needs her daddy real bad" *(Cô gái bé nhỏ thực sự cần người bố của mình)*. "I am poison in the water and unhappy" *(Con là vết nhơ trong dòng nước)*, cô cảm thấy mình là người có lỗi và có thể những điều xảy ra với mình là xứng đáng. Cô cảm thấy bất lực với chính hoàn cảnh của mình, một người bố làm nên một tội ác như vậy, lại có thể sống một cách hãnh diện, được mọi người tôn trọng, trái ngược lại, Ethel lại phải luôn luôn sống trong sự sợ hãi, sự tủi nhục với bí mật ấy. "I was too young/To notice/That some types of love could be bad" *(Con còn quá trẻ để nhận ra rằng không phải tình cảm nào cũng tốt)*, Ethel lúc 9 tuổi còn quá ngây thơ để nhận ra rằng mình đang trải qua những gì, và rồi đến lúc cô nhận ra việc này là sai trái thì đã quá muộn. Kết thúc bài hát là cảm xúc lẫn lộn của Ethel dành cho cha của mình "I'm tired of you, still tied to me" *(Con đã quá mệt mỏi với cha, vẫn ràng buộc với con)*, quá mệt mỏi để có thể di chuyển, và quá mệt mỏi để có thể rời đi, rời khỏi mối quan hệ ấy.

Mở đầu hồi II của album, ta chứng kiến Ethel tìm được tình yêu mới của cuộc đời mình trên con đường chạy trốn trong "Thoroughfare". Trên con đường gian truân ấy, Ethel đã gặp được Isaiah, bạn đời mới của mình. Anh cho cô quá giang trên chiếc xe cũ của mình, trên chuyến hành trình đó, hai người bắt đầu mở lòng với nhau hơn. Isaiah đã yêu nước Mĩ từ năm mười hai tuổi, và đến bây giờ, anh biết rằng mình cần phải khám phá nước Mỹ. Con đường khám phá ấy không chỉ để tìm được một giấc mơ Mỹ, mà còn để tìm được tình yêu của cuộc đời mình. Kết thúc của cả chuyến hành trình đi tìm sự tự do và tình yêu, Isaiah đã thổ lộ tình cảm của mình với Ethel. "We finally reached the edge after all this time/I didn't find my love, but I still made it this far without it/Well, maybe not 'cause look at what I've got/You might not be my love, but, baby, I doubt it" *(Cuối cùng chúng ta đã đến đến được nơi mình muốn. Dù anh không tìm được tình yêu của đời mình nhưng anh vẫn đi xa được như này. Thực tế là, anh đã tìm được người mà anh muốn đồng hành cùng anh trên suốt quãng đường còn lại, em có thể không phải người anh cần tìm, nhưng em à, anh nghĩ ngờ điều đó).* Trên chuyến xe ấy là một người chạy trốn khỏi quá khứ và một người đang trên hành trình đi tìm tình yêu, "Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén", hai người cùng nhau trên con đường ấy cũng đã nảy sinh những tình cảm với nhau. "But in these motel rooms/I started to see you differently" *(Nhưng trong những căn phòng ấy, em bắt đầu nhìn anh với một góc nhìn khác).*

"Cause for the first time since I was a child/I could see a man who wasn't angry" (Vì đây là lần đầu tiên từ khi còn nhỏ em thấy một hình dáng người đàn ông không hề tức giận). Chủ đề sang chấn liên thế hệ là một sợi chỉ chạy xuyên suốt album này, từ những gì ta thấy với người cha của Ethel trong "Hard Times", đến mối quan hệ với Logan trong "Western Nights", ta càng thấy rõ hơn cách mà Ethel lớn lên đã ảnh hưởng tới cô như thế nào trong cách cô nhìn nhận những mối quan hệ trong tương lai. Điều bất ngờ trong cách kể chuyện này đó là Ethel là một người kể chuyện không đáng tin cậy. Trong thế giới nhân vật của Ethel, người ta kể rằng đã thấy Ethel bị một người đàn ông lạ mặt ép vào trong xe như một hành động bắt cóc.

Vậy tất cả những gì xảy ra trong "Thoroughfare" có thể chỉ xảy ra trong trí tưởng tượng của Ethel. Câu hát "I could see a man who wasn't angry" bây giờ lại có một ý nghĩa khác, dường như đang tiên đoán về cái chết của Ethel. "Thoroughfare" dù đơn giả chỉ nghe như một bản tình ca mơ mộng về một mối tình hoàn hảo, nhưng thực ra lại là tia sáng hy vọng cuối cùng trước khi mọi chuyện trong trí tưởng tượng của Ethel sụp đổ.

Sau khi đặt chân thành phố mới với Isaiah, thoát khỏi viễn tưởng về một tình yêu tươi đẹp trên những chuyến đi đường dài, hiện thực bắt đầu ập đến với Ethel trong "Gibson Girls". Tiêu đề bài hát nói đến Charles Dana Gibson và những hình ảnh minh hoạ phụ nữ ông vẽ vào thế kỉ XX, những hình ảnh minh hoạ phụ nữ ấy đã trở thành một thang đo cho sắc đẹp của nước Mỹ trong một thời gian dài.

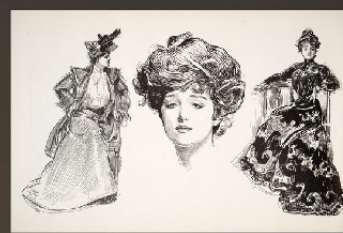

Sau khi đến nơi, Isaiah bắt đầu lợi dụng Ethel, đưa cô vào các quán bar và cho cô sử dụng chất kích thích "You wanna love me right now/You wanna get alone with me" *(Ngay giây phút này, anh muốn ở một mình với em, muốn được yêu em)*. Isaiah ngày càng trở nên bạo lực và chiếm dụng, sử dụng cơ thể của Ethel bất cứ khi nào hắn ta muốn "Says he's in love with my body, that's why he's fucking it up" *(Nói rằng anh ấy yêu cơ thể của tôi, sử dụng nó bất cứ khi nào anh ấy muốn)*. Ngày và đêm, Isaiah bắt Ethel sử dụng chất kích thích để khiến cô mất đi khái niệm về thực tại và đạo đức "Baby, if it feels good/Then it can't be bad" *(Em à, nếu nó khiến em cảm thấy thăng hoa, thì nó không thể tệ đến thế)*. Ethel dần dần mất đi nhận thức và khái niệm về thực tại, "Where I can be immoral/In a stranger's lap" *(Nơi em có thể không là chính mình trên cơ thể của một người lạ)*. Tình dục không chỉ mang đến cho Ethel sự thoả mãn về mặt thể xác, nó còn mang đến sự thỏa mãn về mặt tâm trí.

Mở đầu hồi II của album, ta chứng kiến Ethel tìm được tình yêu mới của cuộc đời mình trên con đường chạy trốn trong "Thoroughfare". Trên con đường gian truân ấy, Ethel đã gặp được Isaiah, bạn đời mới của mình. Anh cho cô quá giang trên chiếc xe cũ của mình, trên chuyến hành trình đó, hai người bắt đầu mở lòng với nhau hơn. Isaiah đã yêu nước Mĩ từ năm mười hai tuổi, và đến bây giờ, anh biết rằng mình cần phải khám phá nước Mỹ. Con đường khám phá ấy không chỉ để tìm được một giấc mơ Mỹ, mà còn để tìm được tình yêu của cuộc đời mình. Kết thúc của cả chuyến hành trình đi tìm sự tự do và tình yêu, Isaiah đã thổ lộ tình cảm của mình với Ethel. "We finally reached the edge after all this time/I didn't find my love, but I still made it this far without it/Well, maybe not 'cause look at what I've got/You might not be my love, but, baby, I doubt it" *(Cuối cùng chúng ta đã đến đến được nơi mình muốn. Dù anh không tìm được tình yêu của đời mình nhưng anh vẫn đi xa được như này. Thực tế là, anh đã tìm được người mà anh muốn đồng hành cùng anh trên suốt quãng đường còn lại, em có thể không phải người anh cần tìm, nhưng em à, anh nghĩ ngờ điều đó).* Trên chuyến xe ấy là một người chạy trốn khỏi quá khứ và một người đang trên hành trình đi tìm tình yêu, "Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén", hai người cùng nhau trên con đường ấy cũng đã nảy sinh những tình cảm với nhau. "But in these motel rooms/I started to see you differently" *(Nhưng trong những căn phòng ấy, em bắt đầu nhìn anh với một góc nhìn khác).*

"Cause for the first time since I was a child/I could see a man who wasn't angry" (Vì đây là lần đầu tiên từ khi còn nhỏ em thấy một hình dáng người đàn ông không hề tức giận). Chủ đề sang chấn liên thế hệ là một sợi chỉ chạy xuyên suốt album này, từ những gì ta thấy với người cha của Ethel trong "Hard Times", đến mối quan hệ với Logan trong "Western Nights", ta càng thấy rõ hơn cách mà Ethel lớn lên đã ảnh hưởng tới cô như thế nào trong cách cô nhìn nhận những mối quan hệ trong tương lai. Điều bất ngờ trong cách kể chuyện này đó là Ethel là một người kể chuyện không đáng tin cậy. Trong thế giới nhân vật của Ethel, người ta kể rằng đã thấy Ethel bị một người đàn ông lạ mặt ép vào trong xe như một hành động bắt cóc.

Vậy tất cả những gì xảy ra trong "Thoroughfare" có thể chỉ xảy ra trong trí tưởng tượng của Ethel. Câu hát "I could see a man who wasn't angry" bây giờ lại có một ý nghĩa khác, dường như đang tiên đoán về cái chết của Ethel. "Thoroughfare" dù đơn giả chỉ nghe như một bản tình ca mơ mộng về một mối tình hoàn hảo, nhưng thực ra lại là tia sáng hy vọng cuối cùng trước khi mọi chuyện trong trí tưởng tượng của Ethel sụp đổ.

Sau khi đặt chân thành phố mới với Isaiah, thoát khỏi viễn tưởng về một tình yêu tươi đẹp trên những chuyến đi đường dài, hiện thực bắt đầu ập đến với Ethel trong "Gibson Girls". Tiêu đề bài hát nói đến Charles Dana Gibson và những hình ảnh minh hoạ phụ nữ ông vẽ vào thế kỉ XX, những hình ảnh minh hoạ phụ nữ ấy đã trở thành một thang đo cho sắc đẹp của nước Mỹ trong một thời gian dài.

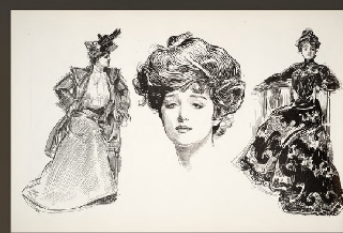

Sau khi đến nơi, Isaiah bắt đầu lợi dụng Ethel, đưa cô vào các quán bar và cho cô sử dụng chất kích thích "You wanna love me right now/You wanna get alone with me" *(Ngay giây phút này, anh muốn ở một mình với em, muốn được yêu em)*. Isaiah ngày càng trở nên bạo lực và chiếm dụng, sử dụng cơ thể của Ethel bất cứ khi nào hắn ta muốn "Says he's in love with my body, that's why he's fucking it up" *(Nói rằng anh ấy yêu cơ thể của tôi, sử dụng nó bất cứ khi nào anh ấy muốn)*. Ngày và đêm, Isaiah bắt Ethel sử dụng chất kích thích để khiến cô mất đi khái niệm về thực tại và đạo đức "Baby, if it feels good/Then it can't be bad" *(Em à, nếu nó khiến em cảm thấy thăng hoa, thì nó không thể tệ đến thế)*. Ethel dần dần mất đi nhận thức và khái niệm về thực tại, "Where I can be immoral/In a stranger's lap" *(Nơi em có thể không là chính mình trên cơ thể của một người lạ)*. Tình dục không chỉ mang đến cho Ethel sự thoả mãn về mặt thể xác, nó còn mang đến sự thỏa mãn về mặt tâm trí.

Nó là sự thoả mãn khi Ethel nhận ra được sự vinh quang khi Ethel làm những thứ "không được phép làm", bằng việc sử dụng tình dục, Ethel đang chống lại những giá trị đạo đức mà cha cô và cả cộng đồng nơi cô từng sinh sống đã áp đặt lên cô. Kết thúc hồi I của album cũng đánh dấu sự chuyển mình của Ethel, cô quyết định rũ bỏ con người cũ, lột vỏ bọc là một người con gái của một người cha hoàn hảo. Giờ đây cô đã có cơ hội để nhìn thế giới không chỉ dưới cái nhìn bó hẹp nơi thị trấn cô đã từng sống. Nhưng dưới sự ảnh hưởng của chất kích thích, dây cũng có thể là những lời mà chính Isaiah đã nói với cô, ép buộc cô vào con đường mà anh ta muốn cô theo. Kể cả trong hư ảo, Ethel vẫn sợ sự cô đơn, sự ruồng bỏ của người đàn ông "And if you hate me/Please don't tell me/Just let the lights bleed/All over me" *(Và nếu anh có ghét em, xin hãy đừng nói ra. Hãy để ánh đèn đêm nay chiếu sáng bóng hình em)*. Sau tất cả những gì cô đã trải qua, những gì cô cần bây giờ chính là sự yêu thương, và chính Isaiah đã cho cô điều đó, dù nó có làm hại đến cô hay không.

Sự sợ hãi trong "Gibson Girls" đã chuyển hoá thành nỗi sợ kinh hoàng trong "Ptolemaea". Được đặt tên theo tầng địa ngục thứ 9 trong "Hỏa ngục của Dante", Ptolomea là nơi những người đã phản bội những người mình tin tưởng nhất, chịu đựng sự giày vò cái nóng của địa ngục. Đối với Ethel, sự phản bội ở đây có thể đến từ Isaiah, người mà cô đã tin rằng có thể cho mình một tình yêu trường tồn mãi mãi, nhưng cũng có thể Ethel đã tự phản bội chính những người sinh ra mình, rồi để gặp một kết cục còn bi thương hơn cả trong "Family tree (Intro)". Mở đầu bài hát là những lời mà Isaiah thì thầm vào tâm trí hỗn loạn của Ethel trong khi hắn đang bắt và nhốt cô trên gác mái, "You love blood too much/But not like I do" *(Em đã yêu máu quá nhiều, nhưng không phải yêu nó như cách anh yêu em)*.

Trong tôn giáo, "máu của ngài" thường sẽ được sử dụng khi nhắc đến Chúa, Ethel đã đặt quá nhiều niềm tin vào tôn giáo, vào ngài, để rồi sự tận tâm ấy không bao giờ được đền đáp, và ngài đã để mặc cô chết dưới tay của Isaiah. Isaiah dang thẳng tay bạo hành, đánh đập Ethel, để mặc cô mất máu trên căn gác mái ấy, giữa máu của cô và của Chúa, không có gì khác nhau cả. Sự ngây thơ và trong sáng của Ethel là một phẩm chất đáng khen của cô, nhưng đó cũng là một lỗ hổng trong Ethel, cho phép Isaiah thâm nhập và lợi dụng.

Sự sợ hãi cái chết cận kề ngày càng xâm chiếm tâm trí của Ethel, "Even the iron still fears the rot" *(Ngay cả sắt thép cũng sợ những vết hoen gỉ)*, dù con người ta có cứng rắn đến đâu đi nữa, chúng ta vẫn có nỗi sợ sâu thẳm về những thứ sẽ ăn mòn và phá hoại ta. Đến cao trào của bài hát, ta đã thấy được một khung cảnh về địa ngục trên trần gian. Tiếng Ethel gào thét, van xin Isaiah dừng lại, xen lẫn với những lời dối trá, dụ dỗ của Isaiah. Đến cuối cùng, dường như Isaiah đã trở thành hiện thân của cái chết, dẫn dụ cô đến tới cái chết vĩnh hằng. Cái chết của Ethel đến gần hơn với cô trong "August Underground", từ từ, chậm rãi, dai dẳng và đau đớn. Bài hát được đặt tên theo phim snuff (những bộ phim kinh dị có sử dụng cảnh giết người thật), khắc họa rõ cho cái chết của Ethel. Cả bài nhạc như bị kéo dài với những tiếng thét vỡ vụn của Ethel trên nền nhạc chậm, với kết thúc là tiếng súng của Isaiah, kết thúc sự sống của một cô gái vô tội.

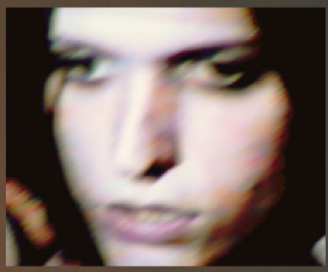

Nó là sự thoả mãn khi Ethel nhận ra được sự vinh quang khi Ethel làm những thứ "không được phép làm", bằng việc sử dụng tình dục, Ethel đang chống lại những giá trị đạo đức mà cha cô và cả cộng đồng nơi cô từng sinh sống đã áp đặt lên cô. Kết thúc hồi I của album cũng đánh dấu sự chuyển mình của Ethel, cô quyết định rũ bỏ con người cũ, lột vỏ bọc là một người con gái của một người cha hoàn hảo. Giờ đây cô đã có cơ hội để nhìn thế giới không chỉ dưới cái nhìn bó hẹp nơi thị trấn cô đã từng sống. Nhưng dưới sự ảnh hưởng của chất kích thích, dây cũng có thể là những lời mà chính Isaiah đã nói với cô, ép buộc cô vào con đường mà anh ta muốn cô theo. Kể cả trong hư ảo, Ethel vẫn sợ sự cô đơn, sự ruồng bỏ của người đàn ông "And if you hate me/Please don't tell me/Just let the lights bleed/All over me" *(Và nếu anh có ghét em, xin hãy đừng nói ra. Hãy để ánh đèn đêm nay chiếu sáng bóng hình em)*. Sau tất cả những gì cô đã trải qua, những gì cô cần bây giờ chính là sự yêu thương, và chính Isaiah đã cho cô điều đó, dù nó có làm hại đến cô hay không.

Sự sợ hãi trong "Gibson Girls" đã chuyển hoá thành nỗi sợ kinh hoàng trong "Ptolemaea". Được đặt tên theo tầng địa ngục thứ 9 trong "Hỏa ngục của Dante", Ptolomea là nơi những người đã phản bội những người mình tin tưởng nhất, chịu đựng sự giày vò cái nóng của địa ngục. Đối với Ethel, sự phản bội ở đây có thể đến từ Isaiah, người mà cô đã tin rằng có thể cho mình một tình yêu trường tồn mãi mãi, nhưng cũng có thể Ethel đã tự phản bội chính những người sinh ra mình, rồi để gặp một kết cục còn bi thương hơn cả trong "Family tree (Intro)". Mở đầu bài hát là những lời mà Isaiah thì thầm vào tâm trí hỗn loạn của Ethel trong khi hắn đang bắt và nhốt cô trên gác mái, "You love blood too much/But not like I do" *(Em đã yêu máu quá nhiều, nhưng không phải yêu nó như cách anh yêu em)*.

Trong tôn giáo, "máu của ngài" thường sẽ được sử dụng khi nhắc đến Chúa, Ethel đã đặt quá nhiều niềm tin vào tôn giáo, vào ngài, để rồi sự tận tâm ấy không bao giờ được đền đáp, và ngài đã để mặc cô chết dưới tay của Isaiah. Isaiah dang thẳng tay bạo hành, đánh đập Ethel, để mặc cô mất máu trên căn gác mái ấy, giữa máu của cô và của Chúa, không có gì khác nhau cả. Sự ngây thơ và trong sáng của Ethel là một phẩm chất đáng khen của cô, nhưng đó cũng là một lỗ hổng trong Ethel, cho phép Isaiah thâm nhập và lợi dụng.

Sự sợ hãi cái chết cận kề ngày càng xâm chiếm tâm trí của Ethel, "Even the iron still fears the rot" *(Ngay cả sắt thép cũng sợ những vết hoen gỉ)*, dù con người ta có cứng rắn đến đâu đi nữa, chúng ta vẫn có nỗi sợ sâu thẳm về những thứ sẽ ăn mòn và phá hoại ta. Đến cao trào của bài hát, ta đã thấy được một khung cảnh về địa ngục trên trần gian. Tiếng Ethel gào thét, van xin Isaiah dừng lại, xen lẫn với những lời dối trá, dụ dỗ của Isaiah. Đến cuối cùng, dường như Isaiah đã trở thành hiện thân của cái chết, dẫn dụ cô đến tới cái chết vĩnh hằng. Cái chết của Ethel đến gần hơn với cô trong "August Underground", từ từ, chậm rãi, dai dẳng và đau đớn. Bài hát được đặt tên theo phim snuff (những bộ phim kinh dị có sử dụng cảnh giết người thật), khắc họa rõ cho cái chết của Ethel. Cả bài nhạc như bị kéo dài với những tiếng thét vỡ vụn của Ethel trên nền nhạc chậm, với kết thúc là tiếng súng của Isaiah, kết thúc sự sống của một cô gái vô tội.

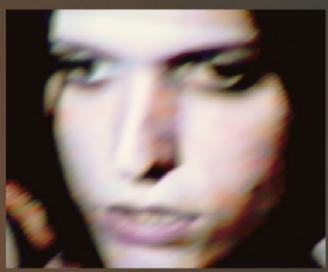

Sau khi Ethel qua đời, cô cảm thấy linh hồn được tự do và thoát khỏi tầm tay của Isaiah trong "Televangelism". Televangelism có nghĩa là công cuộc truyền giáo, thuyết phục mọi người theo con đường của Chúa. Đến khi bước qua ngưỡng cửa của cái chết, Ethel vẫn đặt niềm tin và sự thoải mái của mình vào bàn tay của ngài, cái chết cũng như một sự giải thoát. Cả bài hát tràn ngập tiếng piano nhẹ nhàng, thanh thoát cũng như linh hồn của Ethel bây giờ, những thiên thần dường như đang chào đón cô ở trên đó, mỉm cười chờ đợi. Sự hạnh phúc ấy không tồn tại được bao lâu, đến cuối cùng, những nốt nhạc như bị bóp méo, cả bài nhạc như tự sụp đổ trên chính nó. Mọi sự đau đớn và tổn thương bắt đầu trở lại với cô.

Rồi cuối cùng, cô cũng đã chạm được đến thiên đường trong "Sun Bleached Flies", ở đây cô chấp nhận cái chết của mình và nhìn lại cuộc sống gian truân mà cô đã trải qua. Dù cả cộng đồng và gia đình là lí do khiến cô phải chạy trốn, ngay lúc này đây, cô sẽ đánh đổi tất cả chỉ để được quay về nơi đó "What I wouldn't give to be in Church this Sunday" *(Những gì con sẵn sàng đánh đổi chỉ để được ở Nhà thờ nguyện thêm một lần nữa)*. Dù cho niềm tin của cô vào Chúa có lớn lao đến mức nào đi nữa, điều đó cũng không cứu được cô "God loves you, but not enough to save you" *(Chúa yêu con, nhưng không đủ để cứu con)*. Ethel hồi tưởng về những gì cha đã dạy mình, "If they strike once then you just hit 'em twice as hard" *(Hãy trả lại họ gấp đôi những gì họ đã đối xử với mình)*, nhưng rồi cô quyết định không tiếp tục vòng lặp đau thương ấy nữa. Nếu cô tiếp tục sử dụng bạo lực để trả đũa cho bạo lực, nó sẽ quay lại và ám ảnh cô. Cuối cùng, cô vẫn muốn thể hiện tình cảm của mình với người mình yêu nhất, Willoughby, một lần cuối cùng và mãi mãi "I'm still praying for that house in Nebraska" *(Em vẫn cầu nguyện cho đời ta trong căn nhà đó ở Nebraska)*.

Bài hát cuối cùng của album, bài hát thứ 13, là lời từ biệt cuối cùng của Ethel từ cõi vĩnh hằng. Sau khi sát hại Ethel, Isaiah kéo xác của cô xuống tầng tầm và để mặc cô ở đó "In your basement, I grow cold" *(Em dần trở nên lạnh lẽo trong căn hầm của anh)*. Cô nằm đó, bị bỏ mặc với cô đơn và lạnh lẽo, tự gặm nhấm sự hối hận vì đã yêu một cách mù quáng như vậy "Don't talk to strangers or you might fall in love" *(Đừng nói chuyện với người lạ nếu không con sẽ nảy sinh tình cảm đó)*. Không chỉ sát hại Ethel, Isaiah còn bắt đầu ăn thịt cô "You devour like smoked bovine hide" *(Anh ngấu nghiến em như một miếng thịt sống)*. Cô tự thú nhận với bản thân rằng "How funny, I never considered myself tough" *(Thật buồn cười rằng em chưa từng coi bản thân mình là một người cứng rắn)*, từ cứng rắn ở đây được hiểu theo hai lớp nghĩa.

Đầu tiên là sự cứng cỏi trong tính cách, cả cuộc đời của mình, cô chưa bao giờ là một người cứng rắn, luôn mỏng manh, yếu đuối. Nghĩa thứ hai của từ cứng rắn, đó là sự cứng rắn của xương thịt, cô cảm thấy buồn cười rằng Isaiah lại cảm thấy xương thịt của cô cứng rắn trong miệng của hắn ta trong khi lúc sống, hắn đã lợi dụng sự mềm yếu trong cảm xúc để lợi dụng cô.

Kể cả khi đã chết, cô vẫn tìm kiếm sự yêu thương và che chở của một người đàn ông "I just wanted to be yours/Can I be yours? *(Em chỉ muốn là của anh thôi/Có thể cho em là của anh được không?)*, câu hát lặp lại như đang tự trách bản thân rằng mình không đủ tốt, đang tự dối lừa bản thân rằng mình cảm thấy hạnh phúc hơn chỉ khi Isaiah cảm thấy hạnh phúc. Để chốt lại album, Ethel dành những lời cuối cùng dành cho người mẹ yêu dấu, "Mama, just know that I love you/And I'll see you when you get here" *(Mẹ à, mẹ hãy biết rằng con yêu mẹ rất nhiều, và con sẽ gặp mẹ khi nào mẹ tới với con)*.

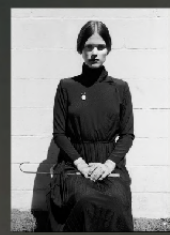

Sau khi Ethel qua đời, cô cảm thấy linh hồn được tự do và thoát khỏi tầm tay của Isaiah trong "Televangelism". Televangelism có nghĩa là công cuộc truyền giáo, thuyết phục mọi người theo con đường của Chúa. Đến khi bước qua ngưỡng cửa của cái chết, Ethel vẫn đặt niềm tin và sự thoải mái của mình vào bàn tay của ngài, cái chết cũng như một sự giải thoát. Cả bài hát tràn ngập tiếng piano nhẹ nhàng, thanh thoát cũng như linh hồn của Ethel bây giờ, những thiên thần dường như đang chào đón cô ở trên đó, mỉm cười chờ đợi. Sự hạnh phúc ấy không tồn tại được bao lâu, đến cuối cùng, những nốt nhạc như bị bóp méo, cả bài nhạc như tự sụp đổ trên chính nó. Mọi sự đau đớn và tổn thương bắt đầu trở lại với cô.

Rồi cuối cùng, cô cũng đã chạm được đến thiên đường trong "Sun Bleached Flies", ở đây cô chấp nhận cái chết của mình và nhìn lại cuộc sống gian truân mà cô đã trải qua. Dù cả cộng đồng và gia đình là lí do khiến cô phải chạy trốn, ngay lúc này đây, cô sẽ đánh đổi tất cả chỉ để được quay về nơi đó "What I wouldn't give to be in Church this Sunday" *(Những gì con sẵn sàng đánh đổi chỉ để được ở Nhà thờ nguyện thêm một lần nữa)*. Dù cho niềm tin của cô vào Chúa có lớn lao đến mức nào đi nữa, điều đó cũng không cứu được cô "God loves you, but not enough to save you" *(Chúa yêu con, nhưng không đủ để cứu con)*. Ethel hồi tưởng về những gì cha đã dạy mình, "If they strike once then you just hit 'em twice as hard" *(Hãy trả lại họ gấp đôi những gì họ đã đối xử với mình)*, nhưng rồi cô quyết định không tiếp tục vòng lặp đau thương ấy nữa. Nếu cô tiếp tục sử dụng bạo lực để trả đũa cho bạo lực, nó sẽ quay lại và ám ảnh cô. Cuối cùng, cô vẫn muốn thể hiện tình cảm của mình với người mình yêu nhất, Willoughby, một lần cuối cùng và mãi mãi "I'm still praying for that house in Nebraska" *(Em vẫn cầu nguyện cho đời ta trong căn nhà đó ở Nebraska)*.

Bài hát cuối cùng của album, bài hát thứ 13, là lời từ biệt cuối cùng của Ethel từ cõi vĩnh hằng. Sau khi sát hại Ethel, Isaiah kéo xác của cô xuống tầng tầm và để mặc cô ở đó "In your basement, I grow cold" *(Em dần trở nên lạnh lẽo trong căn hầm của anh)*. Cô nằm đó, bị bỏ mặc với cô đơn và lạnh lẽo, tự gặm nhấm sự hối hận vì đã yêu một cách mù quáng như vậy "Don't talk to strangers or you might fall in love" *(Đừng nói chuyện với người lạ nếu không con sẽ nảy sinh tình cảm đó)*. Không chỉ sát hại Ethel, Isaiah còn bắt đầu ăn thịt cô "You devour like smoked bovine hide" *(Anh ngấu nghiến em như một miếng thịt sống)*. Cô tự thú nhận với bản thân rằng "How funny, I never considered myself tough" *(Thật buồn cười rằng em chưa từng coi bản thân mình là một người cứng rắn)*, từ cứng rắn ở đây được hiểu theo hai lớp nghĩa.

Đầu tiên là sự cứng cỏi trong tính cách, cả cuộc đời của mình, cô chưa bao giờ là một người cứng rắn, luôn mỏng manh, yếu đuối. Nghĩa thứ hai của từ cứng rắn, đó là sự cứng rắn của xương thịt, cô cảm thấy buồn cười rằng Isaiah lại cảm thấy xương thịt của cô cứng rắn trong miệng của hắn ta trong khi lúc sống, hắn đã lợi dụng sự mềm yếu trong cảm xúc để lợi dụng cô.

Kể cả khi đã chết, cô vẫn tìm kiếm sự yêu thương và che chở của một người đàn ông "I just wanted to be yours/Can I be yours? *(Em chỉ muốn là của anh thôi/Có thể cho em là của anh được không?)*, câu hát lặp lại như đang tự trách bản thân rằng mình không đủ tốt, đang tự dối lừa bản thân rằng mình cảm thấy hạnh phúc hơn chỉ khi Isaiah cảm thấy hạnh phúc. Để chốt lại album, Ethel dành những lời cuối cùng dành cho người mẹ yêu dấu, "Mama, just know that I love you/And I'll see you when you get here" *(Mẹ à, mẹ hãy biết rằng con yêu mẹ rất nhiều, và con sẽ gặp mẹ khi nào mẹ tới với con)*.

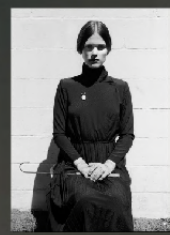

Tài năng kể chuyện thiên tài của Anhedönia đã được thể hiện xuyên suốt album này, chắp nối các bài hát với nhau tạo thành một câu chuyện vô cùng độc đáo và mang đậm bản sắc cá nhân của cô trong đó. Khả năng viết lời và sản xuất nhạc độc lập của cô cũng góp phần tạo nên những vòm âm thanh độc đáo mà chỉ Anhedönia mới có khả năng làm được. Anhedönia đã viết nên câu chuyện của một cuộc đời bi thảm, chịu nhiều khó khăn, nhưng đó cũng là cuộc đời bị giấu kín bởi nhiều con người, Anhedönia đã cho họ một tiếng nói, chiếu ánh sáng lên những số phận bất hạnh không có quyền được cho thế giới thấy câu chuyện của họ.

"Preacher's Daughter" không chỉ đơn thuần là một album âm nhạc, nó dường như là một album nhạc nền cho một bộ phim sẵn sàng được chiếu rạp. Đúng là như vậy, Anhedönia có dự định xây dựng 3 album nhạc, 3 quyển sách và 3 bộ phim theo đó, minh hoạ cuộc đời của những thế phụ nữ trong gia đình của Ethel Cain. Với khả năng viết nhạc, xây dựng thế giới nhân vật và sản xuất nhạc, những dự án tới đây của Anhedönia sẽ vô cùng đáng mong chờ.

- Phạm Tuấn Hưng -

Scan để nghe album đầy đủ

Tài liệu tham khảo của bài viết này

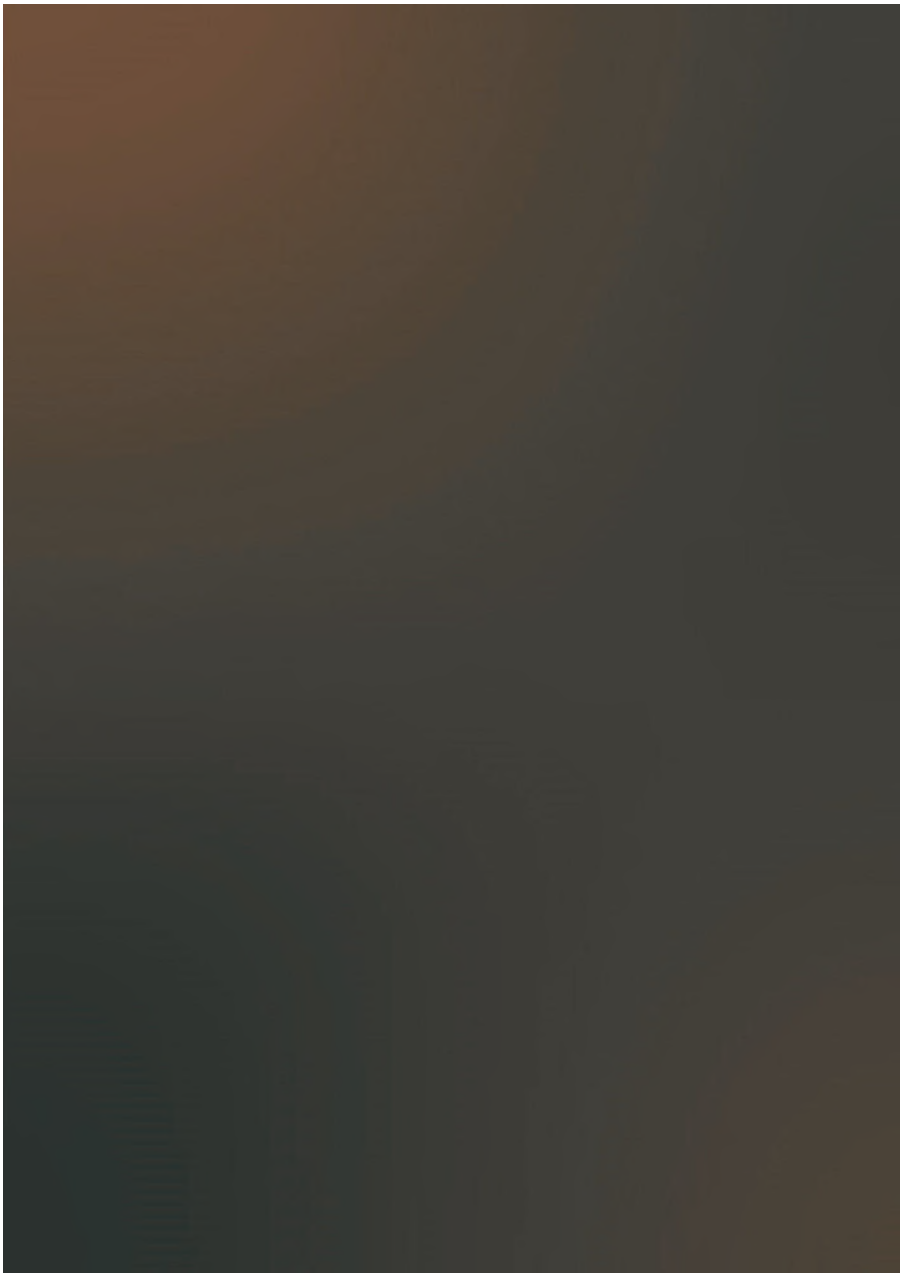

Tài năng kể chuyện thiên tài của Anhedönia đã được thể hiện xuyên suốt album này, chắp nối các bài hát với nhau tạo thành một câu chuyện vô cùng độc đáo và mang đậm bản sắc cá nhân của cô trong đó. Khả năng viết lời và sản xuất nhạc độc lập của cô cũng góp phần tạo nên những vòm âm thanh độc đáo mà chỉ Anhedönia mới có khả năng làm được. Anhedönia đã viết nên câu chuyện của một cuộc đời bi thảm, chịu nhiều khó khăn, nhưng đó cũng là cuộc đời bị giấu kín bởi nhiều con người, Anhedönia đã cho họ một tiếng nói, chiếu ánh sáng lên những số phận bất hạnh không có quyền được cho thế giới thấy câu chuyện của họ.

"Preacher's Daughter" không chỉ đơn thuần là một album âm nhạc, nó dường như là một album nhạc nền cho một bộ phim sẵn sàng được chiếu rạp. Đúng là như vậy, Anhedönia có dự định xây dựng 3 album nhạc, 3 quyển sách và 3 bộ phim theo đó, minh hoạ cuộc đời của những thế phụ nữ trong gia đình của Ethel Cain. Với khả năng viết nhạc, xây dựng thế giới nhân vật và sản xuất nhạc, những dự án tới đây của Anhedönia sẽ vô cùng đáng mong chờ.

- Phạm Tuấn Hưng -

Scan để nghe album đầy đủ

Tài liệu tham khảo của bài viết này

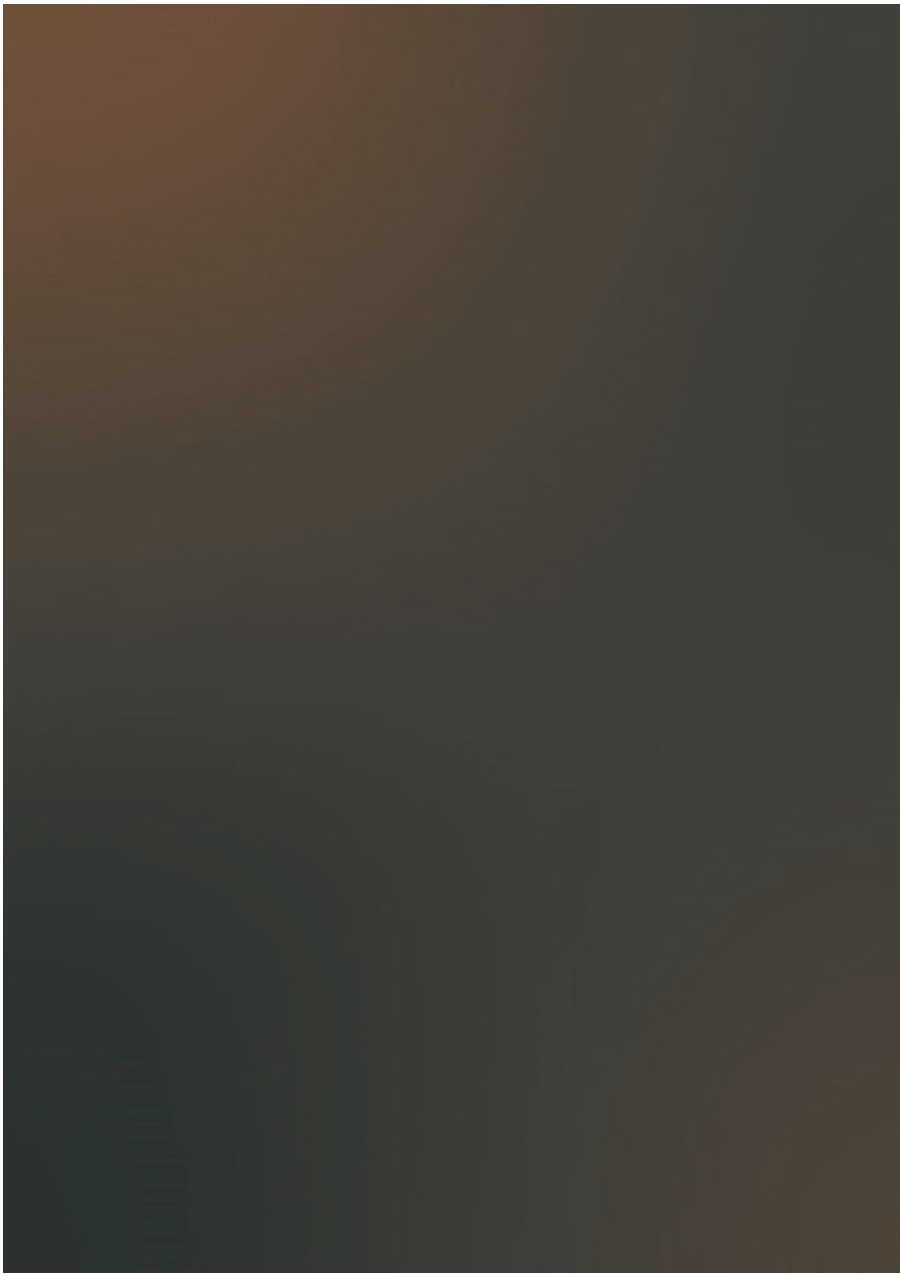

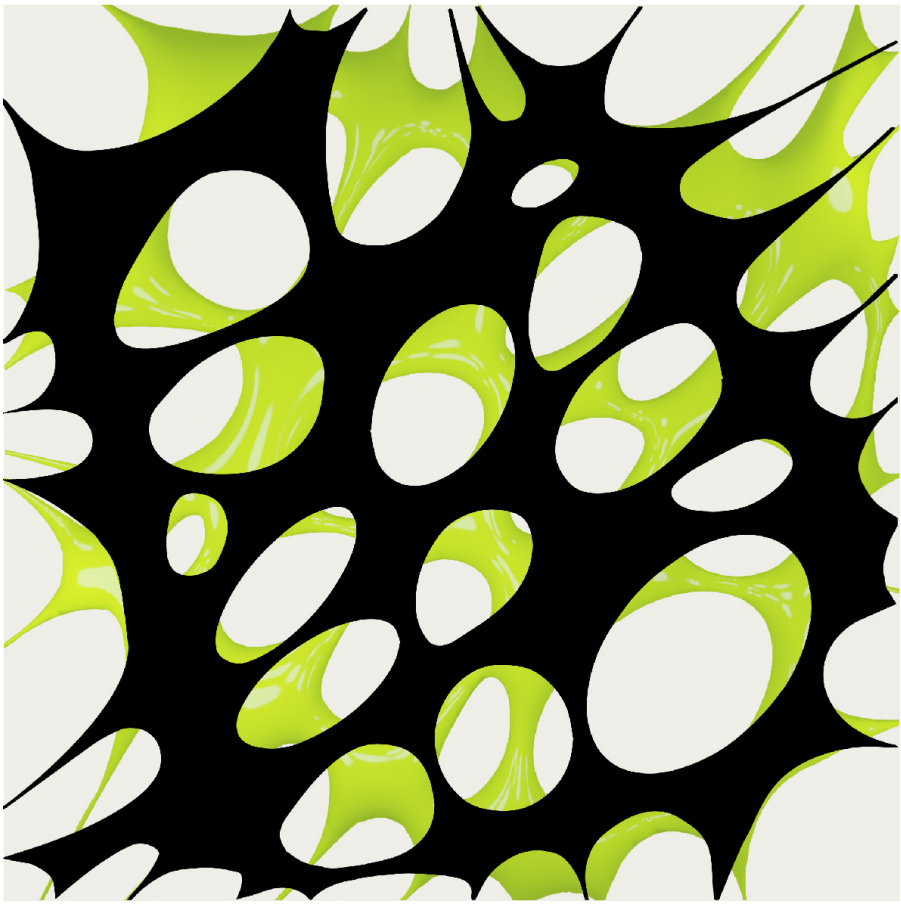

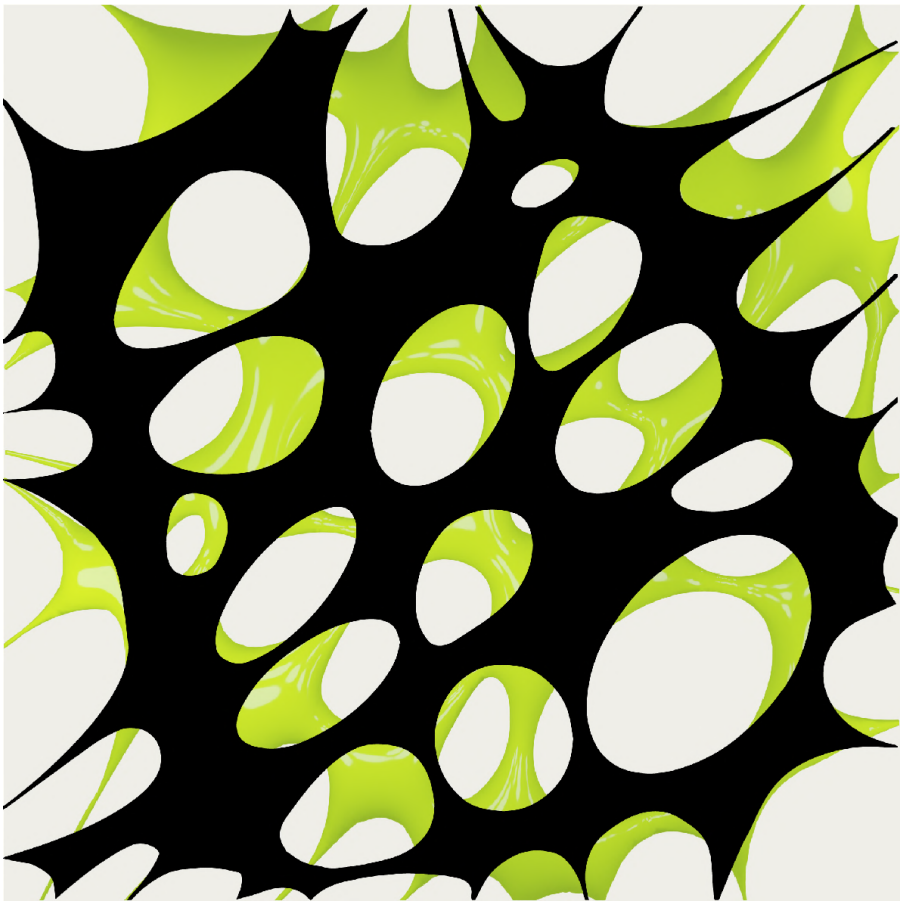

faith
galore
archive

/about/

The "lacquerware" website is the most comprehensive reflection of my current self. I consider "lacquerware" an extension of my identity; to describe it merely as a portfolio would be a reductive interpretation of its true nature. Rather, it embodies the ever-evolving and reconstructing nature of my psyche, condensed into a tangible format. In other words, "lacquerware" is my alter ego; the culmination of the artistic genesis that has driven me forward throughout the years.

https://lacquerwaree.mmm.page/enter
inquiries: hung2007a1@gmail.com

/contact/

faith
galore
archive

/about/

The "lacquerware" website is the most comprehensive reflection of my current self. I consider "lacquerware" an extension of my identity; to describe it merely as a portfolio would be a reductive interpretation of its true nature. Rather, it embodies the ever-evolving and reconstructing nature of my psyche, condensed into a tangible format. In other words, "lacquerware" is my alter ego; the culmination of the artistic genesis that has driven me forward throughout the years.

https://lacquerwaree.mmm.page/enter

inquiries: hung2007a1@gmail.com

/contact/